

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1221/2009

ze dne 25. listopadu 2009

o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů (2),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (3),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 2 Smlouvy stanoví, že Společenství má mimo jiné za úkol podporovat v celém Společenství trvalý růst.
- (2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (4) uvádí zlepšení spolupráce a partnerství s podniky jako jeden ze strategických přístupů k naplnění environmentálních cílů. Jeho nedílnou součástí jsou dobrovolné závazky. V této souvislosti se považuje za nezbytné podporovat širší zapojení do systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a rozvíjet podněty k tomu, aby

organizace zveřejňovaly pečlivě vypracované a nezávisle ověřené zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo udržitelný rozvoj.

- (3) Sdělení Komise ze dne 30. dubna 2007 o přezkumu šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí v polovině období uznává, že je třeba zlepšit fungování dobrovolných nástrojů, které byly vytvořeny pro průmyslová odvětví, a že tyto nástroje mají velké možnosti, které však nebyly plně rozvinuty. Vyzývá Komisi k přezkumu těchto nástrojů, aby podpořila jejich zavádění a snížila administrativní zátěž při jejich řízení.

- (4) Ve sdělení Komise ze dne 16. července 2008 o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku se uvádí, že systém EMAS pomáhá společnostem optimalizovat jejich výrobní procesy a zároveň snižovat dopady na životní prostředí a efektivněji využívat zdroje.

- (5) Za účelem podpory jednotného přístupu k právním nástrojům vytvářeným na úrovni Společenství v oblasti ochrany životního prostředí by měla Komise a členské státy zvážit, jak lze při tvorbě právních předpisů zohlednit registraci v systému EMAS nebo jak může být tato registrace použita jako nástroj při prosazování právních předpisů. S cílem zvýšit přitažlivost systému EMAS pro organizace by Komise a členské státy měly rovněž systém EMAS zohlednit ve své politice zadávání veřejných zakázek, a případně odkazovat na systém EMAS nebo na rovnocenné systémy environmentálního řízení jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.

(1) Stanovisko ze dne 25. února 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(2) Úř. věst. C 120, 28.5.2009, s. 56.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 2. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. října 2009.

(4) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (6) Článek 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) ⁽¹⁾ stanoví, že Komise má přezkoumat systém EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a navrhnout Evropskému parlamentu a Radě vhodné změny.
- (7) Environmentální řízení, včetně řízení v rámci systému EMAS podle nařízení (ES) č. 761/2001 prokázala svou účinnost při zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí. Pro dosažení celkově lepšího působení na životní prostředí je však třeba zvýšit počet organizací, které se systému účastní. Zkušenosti získané při uplatňování uvedeného nařízení by se proto měly využít pro zvýšení schopnosti systému EMAS dosáhnout zlepšení celkového vlivu činnosti organizací na životní prostředí.
- (8) Organizace by měly být podněcovány k dobrovolné účasti v systému EMAS, z níž mohou získat přidanou hodnotu, pokud jde o regulační kontrolu, úsporu nákladů a obraz, který si o nich utvoří veřejnost, pokud budou moci prokázat, že došlo ke zlepšení vlivu jejich činnosti na životní prostředí.
- (9) Systém EMAS by měl být dostupný ve Společenství i mimo něj všem organizacím, jejichž činnosti mají dopad na životní prostředí. Měl by těmto organizacím poskytovat prostředek ke zvládnutí tohoto dopadu a ke zlepšení celkového vlivu činnosti těchto organizací na životní prostředí.
- (10) K účasti v systému EMAS by měly být podněcovány zejména malé organizace. Jejich účast by měla být podporována usnadněním přístupu k informacím, ke stávajícím podpůrným fondům a k veřejným institucím, jakož i vytvořením nebo podporou opatření týkajících se technické pomoci.
- (11) Organizacím, ve kterých jsou zavedeny jiné systémy environmentálního řízení, by měl být v případě jejich zájmu o systém EMAS umožněn co nejsnadnější přechod na tento systém. Přitom je třeba zvážit vazby na jiné systémy environmentálního řízení.
- (12) Organizace s místy v jednom nebo více členských státech by měly mít možnost registrovat všechna nebo některá svá místa v rámci jediné registrace.
- (13) Je třeba posílit mechanismus, který zjišťuje, zda organizace dodržuje veškeré příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí, s cílem zvýšit důvěryhodnost systému EMAS a umožnit především členským státům snížit deregulací nebo úlevami z právních požadavků administrativní zátěž registrovaných organizací.
- (14) Do zavádění systému EMAS by se měli zapojit zaměstnanci a pracovníci dané organizace, neboť se tím zvýší jejich uspokojení z práce i znalost problematiky týkající se životního prostředí, která může být dále využita v pracovním prostředí i mimo něj.
- (15) Logo systému EMAS by mělo být pro organizace přitažlivým komunikačním a marketingovým nástrojem, který zvýší informovanost kupujících a jiných zúčastněných osob o tomto systému. Pravidla pro použití loga EMAS by měla být zjednodušena tím, že se použije jednotné logo, a měla by být odstraněna stávající omezení kromě těch, která se týkají výrobku a obalu. Nemělo by docházet k záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků.
- (16) Náklady a poplatky za registraci v systému EMAS by měly být přiměřené a úměrné velikosti organizace a činnosti, kterou vykonávají příslušné orgány. Aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě, je třeba zvážit, zda by se na malé organizace mohlo vztahovat osvobození od poplatků nebo jejich snížení.
- (17) Organizace by měly vypracovávat a zveřejňovat pravidelná environmentální prohlášení, která by veřejnosti a dalším zainteresovaným osobám poskytly informace o dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí a vlivu činnosti těchto organizací na životní prostředí.
- (18) Aby se zajistila relevance a srovnatelnost těchto informací, měly by být zprávy o vlivu činnosti organizací na životní prostředí podávány na základě obecných odvětvových indikátorů vlivu činnosti organizace v konkrétním odvětví na životní prostředí na úrovni procesů a výrobků s použitím vhodných srovnání a měřítek. Organizacím by to mělo umožnit snáze porovnat vliv své činnosti na životní prostředí v různých vykazovaných obdobích a oproti jiným organizacím.

(1) Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

- (19) Na základě výměny informací a spolupráce členských států je třeba vypracovat referenční dokumenty, které by pro konkrétní odvětví obsahovaly osvědčené environmentální postupy, jakož i indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Uvedené dokumenty by organizacím měly v daném odvětví umožnit, aby se lépe zaměřily na nejdůležitější environmentální aspekty.
- (20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh ⁽¹⁾, organizuje akreditaci na vnitrostátní a evropské úrovni a stanoví pro ni celkový rámec. Toto nařízení by mělo uvedená pravidla v nezbytné míře doplňovat a rovněž přihlížet ke zvláštním rysům systému EMAS, zejména k potřebě zajistit jeho vysokou důvěryhodnost ve vztahu k zúčastněným osobám, především z řad členských států, a případně by mělo stanovit konkrétnější pravidla. Ustanovení týkající se systému EMAS by měla zajistit odbornou způsobilost environmentálních ověřovatelů a její soustavné zvyšování, a to na základě stanovení nezávislého a neutrálního akreditačního systému a systému udělování licencí, školení a vhodného dohledu nad jejich činností, aby byla zajištěna transparentnost a důvěryhodnost organizací, které se účastní systému EMAS.
- (21) Pokud se členský stát rozhodne nepoužívat akreditaci pro systém EMAS, měl by se použít čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008.
- (22) Propagační a podpůrné činnosti by měly být prováděny členskými státy i Komisí.
- (23) Aniž jsou dotčena pravidla pro státní podporu uvedená ve Smlouvě, členské státy by měly registrovaným organizacím nabídnout podpůrná opatření, jakými jsou například přístup k financování nebo daňové pobídky v rámci systémů na podporu zlepšování vlivu činnosti průmyslu na životní prostředí, pokud budou organizace moci prokázat, že došlo ke zlepšení vlivu jejich činnosti na životní prostředí.
- (24) Členské státy a Komise by měly vypracovat a provést zvláštní opatření s cílem dosáhnout větší účasti zejména malých organizací v systému EMAS.
- (25) V zájmu zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení by Komise měla na základě programu priorit vypracovat odvětvové referenční dokumenty pro oblast, na kterou se uvedené nařízení vztahuje.
- (26) Toto nařízení by mělo být případně přezkoumáno s ohledem na získané zkušenosti do pěti let od jeho vstupu v platnost.
- (27) Tímto nařízením se nahrazuje nařízení (ES) č. 761/2001, které by proto mělo být zrušeno.
- (28) Dále by se již neměla používat doporučení Komise 2001/680/ES ze dne 7. září 2001 o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) ⁽²⁾ a doporučení Komise 2003/532/ES ze dne 10. července 2003 o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) týkající se výběru a použití indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí ⁽³⁾, neboť se nahrazují tímto nařízením a jejich užitečné prvky jsou do tohoto nařízení zařazeny.
- (29) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření jediného důvěryhodného systému a zamezení vytváření různých vnitrostátních systémů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodů jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku, nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (30) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.
- (31) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení postupů pro vzájemné hodnocení příslušných orgánů, k vytvoření odvětvových referenčních dokumentů, k uznávání stávajících systémů environmentálního řízení nebo jejich části, pokud jde o jejich soulad s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení, jakož i ke změně příloh I až VIII. Jelikož mají uvedená opatření obecný význam a jejich účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové, jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (32) Vzhledem k tomu, že trvá určitou dobu, než se zajistí rámec pro řádné fungování tohoto nařízení, členské státy by měly mít k dispozici lhůtu dvanácti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost na to, aby v souladu s odpovídajícími ustanoveními tohoto nařízení upravily postupy, kterými se řídí akreditační orgány a příslušné orgány. V této dvanáctiměsíční lhůtě by měly být akreditační orgány a příslušné orgány oprávněny dále uplatňovat postupy stanovené nařízením (ES) č. 761/2001,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

⁽²⁾ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 23.7.2003, s. 19.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.⁽¹⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Zřizuje se systém Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (dále jen „systém EMAS“) umožňující dobrovolnou účast organizací usazených ve Společenství nebo mimo něj.

Cílem systému EMAS jako důležitého nástroje akčního plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku je pomáhat průběžně zlepšovat vliv činnosti organizací na životní prostředí tím, že se vytvoří a zavedou systémy environmentálního řízení, jejichž výkon je systematicky, objektivně a pravidelně hodnocen, že jsou poskytovány informace o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, že probíhá otevřený dialog s veřejností a ostatními zainteresovanými osobami, jakož i tím, že se do těchto aktivit aktivně zapojí zaměstnanci daných organizací a jsou pořádány vhodné vzdělávací aktivity.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- 1) „environmentální politikou“ celkové záměry a směřování organizace, pokud jde o vliv její činnosti na životní prostředí, které byly formálně stanoveny nejvyšším vedením organizace, včetně dodržování všech příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí, a rovněž závazek neustále zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí. Environmentální politika tvoří rámec pro činnost organizace a pro stanovení obecných a specifických environmentálních cílů;
- 2) „vlivem činnosti organizace na životní prostředí“ měřitelné výsledky řízení organizace, pokud jde o environmentální aspekty;
- 3) „dodržováním právních předpisů“ úplné uplatňování příslušných právních požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí, včetně podmínek udělených povolení;
- 4) „environmentálním aspektem“ prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který má nebo může mít dopad na životní prostředí;
- 5) „významným environmentálním aspektem“ environmentální aspekt, který má nebo může mít významný dopad na životní prostředí;
- 6) „přímým environmentálním aspektem“ environmentální aspekt související s činnostmi, výrobky a službami organizace, nad kterými má tato organizace přímou kontrolu;
- 7) „nepřímým environmentálním aspektem“ environmentální aspekt, který může být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích osob a může být v přiměřené míře ovlivněn organizací;
- 8) „dopadem na životní prostředí“ jakákoli změna životního prostředí jak negativní, tak pozitivní, zcela nebo částečně vyplývající z činností, výrobků nebo služeb organizace;
- 9) „environmentálním přezkumem“ počáteční komplexní analýza environmentálních aspektů činností, výrobků a služeb organizace a jejich dopadů a vlivu na životní prostředí;
- 10) „environmentální programem“ popis opatření, odpovědností a prostředků učiněných nebo plánovaných k dosažení obecných a specifických environmentálních cílů a lhůty pro dosažení těchto cílů;
- 11) „obecným environmentálním cílem“ celkový environmentální cíl vyplývající z environmentální politiky, jehož dosažení si organizace sama stanoví a který je pokud možno kvantifikován;
- 12) „specifickým environmentálním cílem“ podrobný požadavek na činnost organizace, který vyplývá ze stanovených obecných environmentálních cílů, který se uplatňuje v organizaci nebo její části a který je třeba jej stanovit a splnit pro dosažení těchto obecných cílů;
- 13) „systémem environmentálního řízení“ ta část celkového systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, plánování, odpovědnosti, techniky, postupy, procesy a zdroje pro rozvoj, provádění, dosažení, přezkum a udržování environmentální politiky a řízení environmentálních aspektů;
- 14) „osvědčenými postupy pro environmentální řízení“ nejúčinnější způsob, jak v organizacích v příslušném odvětví zavést systém environmentálního řízení, který může vést v daných hospodářských a technických podmínkách k nejlepšímu vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- 15) „podstatnou změnou“ změna ve fungování, struktuře, správě, postupech, činnosti, výrobcích nebo službách organizace, pokud tato změna má nebo může mít významný dopad na systém environmentálního řízení v této organizaci, na životní prostředí jako takové nebo na lidské zdraví;
- 16) „interním environmentálním auditem“ systematické, zdokumentované, pravidelné a objektivní hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, systému řízení a postupů pro ochranu životního prostředí;
- 17) „auditorem“ jednotlivec nebo skupina jednotlivců, která je součástí dané organizace, nebo fyzická či právnická osoba odlišná od organizace, jednájící jejím jménem, která hodnotí zejména stávající systém environmentálního řízení a zjišťuje soulad s environmentální politikou a programem organizace, včetně dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí;

- 18) „environmentálním prohlášením“ ucelené informace pro veřejnost a jiné zainteresované osoby, pokud jde o
- strukturu a činnost organizace;
 - environmentální politiku a systém environmentálního řízení v organizaci;
 - environmentální aspekty organizace a dopady její činnosti na životní prostředí;
 - environmentální program, obecné a specifické environmentální cíle organizace;
 - vliv činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních povinností týkajících se životního prostředí uvedených v příloze IV;
- 19) „aktualizovaným environmentálním prohlášením“ ucelené informace pro veřejnost a jiné zainteresované osoby, které obsahují aktualizace posledního schváleného environmentálního prohlášení týkající se výhradně vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných povinností vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí uvedených v příloze IV;
- 20) „environmentálním ověřovatelem“
- subjekt posuzování shody ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008, který získal akreditaci podle tohoto nařízení, nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto subjektů, nebo
 - jakákoli fyzická či právnická osoba, která získala licenci k provádění ověřování a schvalování podle tohoto nařízení, nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto osob;
- 21) „organizací“ společnost, korporace, firma, podnik, orgán nebo instituce, usazená ve Společenství nebo mimo něj, jejich část nebo kombinace, která je či není právnickou osobou, veřejná nebo soukromá, která má svou vlastní funkční strukturu a správu;
- 22) „místem“ určitá lokalita, která podléhá kontrole určité organizace a na které probíhají činnosti, vyrábějí se výrobky a poskytují se služby, včetně veškeré infrastruktury, vybavení a materiálu; místo představuje nejmenší jednotku, kterou je možno registrovat;
- 23) „uskupením organizací“ skupina nezávislých organizací, které navzájem spojuje zeměpisná blízkost nebo obchodní činnost a které společně zavádějí systém environmentálního řízení;
- 24) „ověřováním“ postup posuzování shody, který provádí environmentální ověřovatel, aby prokázal, zda environmentální přezkum, environmentální politika, systém environmentálního řízení nebo interní environmentální audit a jejich zavedení v dané organizaci splňují požadavky tohoto nařízení;
- 25) „schválením“ potvrzení vydané environmentálním ověřovatelem, který ověřil, že informace a údaje v environmentálním prohlášení organizace a aktualizovaném environmentálním prohlášení jsou spolehlivé, důvěryhodné a správné a vyhovují požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
- 26) „donucovacími orgány“ příslušné orgány určené členskými státy, které mají zjišťovat, zamezovat a prošetřovat porušení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a v případě nutnosti přijmout donucovací opatření;
- 27) „indikátorem vlivu činnosti organizace na životní prostředí“ konkrétní vyjádření, které umožňuje změřit vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- 28) „malými organizacemi“
- mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků⁽¹⁾ nebo
 - místní orgány spravující méně než 10 000 obyvatel nebo jiné orgány veřejné moci zaměstnávající méně než 250 osob a s ročním rozpočtem do 50 milionů EUR nebo roční rozvahou do 43 milionů EUR, včetně všech těchto subjektů:
 - vlád či jiných orgánů veřejné správy nebo veřejných poradních orgánů na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni,
 - fyzických nebo právnických osob, které vykonávají funkci ve veřejné správě podle vnitrostátního práva, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb souvisejících se životním prostředím, a
 - fyzických nebo právnických osob, které jsou veřejně odpovědné nebo vykonávají funkci nebo poskytují veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí a jsou řízeny subjektem nebo osobou uvedenou v písmeni b);
- 29) „společnou registrací“ jediná registrace všech nebo několika míst organizace s místy v jednom či více členských státech nebo ve třetích zemích;
- 30) „akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán stanovený podle článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008, který provádí akreditaci environmentálních ověřovatelů a dohled nad environmentálními ověřovateli;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

31) „licenčním orgánem“ orgán stanovený podle čl. 5 odst. 2 nařízení ES) č. 765/2008, který vydává licence environmentálním ověřovatelům a provádí dohled nad environmentálními ověřovateli.

KAPITOLA II

REGISTRACE ORGANIZACÍ

Článek 3

Určení příslušného orgánu

1. Žádosti o registraci organizací z jednoho členského státu se podávají příslušnému orgánu v daném členském státě.

2. Organizace s místy v jednom nebo více členských státech nebo třetích zemích může požádat o jedinou společnou registraci všech nebo některých těchto míst.

Žádosti o jedinou společnou registraci se podávají u příslušného orgánu členského státu, v němž se nachází sídlo organizace nebo správní ústředí určené pro účely tohoto odstavce.

3. Organizace mimo Společenství podávají žádosti o registraci, včetně společných registrací, u nichž se všechna místa nacházejí mimo Společenství, kterémukoli příslušnému orgánu v členských státech, které umožňují registraci organizací mimo Společenství v souladu s čl. 11 odst. 1 druhým pododstavcem.

Tyto organizace zajistí, aby environmentální ověřovatel, který bude provádět ověřování a schvalovat systém environmentálního řízení v dané organizaci, byl akreditován nebo byl držitelem licence v členském státě, v němž organizace žádá o registraci.

Článek 4

Příprava registrace

1. Organizace, které se hodlají poprvé zaregistrovat,
 - a) provedou u všech environmentálních aspektů organizace environmentální přezkum podle požadavků stanovených v příloze I a v bodě A.3.1 přílohy II;
 - b) s ohledem na výsledky environmentálního přezkumu vypracují a zavedou systém environmentálního řízení, který zahrne všechny požadavky uvedené v příloze II a zohlední osvědčené postupy environmentálního řízení pro příslušné odvětví uvedené v čl. 46 odst. 1 písm. a), jsou-li tyto postupy k dispozici;
 - c) provedou interní audit v souladu s požadavky uvedenými v bodě A.5.5 přílohy II a v příloze III;
 - d) připraví environmentální prohlášení v souladu s přílohou IV. Při posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí se přihlíží k odvětvovým referenčním dokumentům podle článku 46, jsou-li tyto dokumenty pro konkrétní odvětví k dispozici.

2. Organizace mohou využít pomoci uvedené v článku 32, která je poskytována v členském státě, v němž organizace žádá o registraci.

3. Organizace, které mají certifikovaný systém environmentálního řízení uznávaný v souladu s čl. 45 odst. 4, nejsou povinny provádět ty části přezkumu, u nichž bylo uznáno, že jsou rovnocenné s tímto nařízením.

4. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré požadavky vyplývající z příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí.

Organizace mohou v souladu s článkem 32 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány nebo environmentálního ověřovatele o informace.

Organizace mimo Společenství musí rovněž uvést, jaké požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí jsou kladeny na obdobné organizace v členských státech, v kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.

Jsou-li pro konkrétní odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty podle článku 46, posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí se provede s odkazem na příslušný dokument.

5. Akreditovaný nebo licencovaný environmentální ověřovatel ověří úvodní environmentální přezkum, systém environmentálního řízení, postup auditu a jeho průběh a též ověřovatel schválí environmentální prohlášení.

Článek 5

Žádost o registraci

1. O registraci může požádat každá organizace, která splňuje požadavky stanovené v článku 4.
2. Žádost o registraci se podává u příslušného orgánu určeného podle článku 3 a obsahuje
 - a) schválené environmentální prohlášení v elektronické nebo tištěné podobě;
 - b) prohlášení podle čl. 25 odst. 9 podepsané environmentálním ověřovatelem, který schválil environmentální prohlášení;
 - c) vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
 - d) doklad o zaplacení příslušných poplatků, pokud se vybírají.

3. Žádost musí být sepsána v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž organizace žádá o registraci.

KAPITOLA III

POVINNOSTI REGISTROVANÝCH ORGANIZACÍ

Článek 6

Prodloužení registrace v systému EMAS

1. Registrovaná organizace alespoň jednou za tři roky
 - a) nechá ověřit celý systém environmentálního řízení a auditu a jeho používání;
 - b) aktualizuje environmentální prohlášení podle požadavků stanovených v příloze IV a nechá jej schválit environmentálním ověřovatelem;
 - c) předá schválené environmentální prohlášení příslušnému orgánu;
 - d) předá příslušnému orgánu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
 - e) uhradí příslušnému orgánu poplatek za prodloužení registrace, pokud se poplatek vybírá.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, registrovaná organizace každoročně
 - a) v souladu s programem auditu provede interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a audit dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
 - b) aktualizuje environmentální prohlášení podle požadavků stanovených v příloze IV a nechá jej schválit environmentálním ověřovatelem;
 - c) předá schválené aktualizované environmentální prohlášení příslušnému orgánu;
 - d) předá příslušnému orgánu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
 - e) uhradí příslušnému orgánu poplatek za další vedení registrace, pokud se poplatek vybírá.
3. Registrované organizace své environmentální prohlášení a aktualizované environmentální prohlášení zveřejní do jednoho měsíce od registrace a do jednoho měsíce od prodloužení registrace.

Registrované organizace mohou uvedený požadavek splnit tím, že na vyžádání umožní přístup k environmentálnímu prohlášení a k aktualizovanému environmentálnímu prohlášení nebo vytvoří odkazy na internetové stránky, kde jsou tato prohlášení dostupná.

Registrované organizace upřesní, jakým způsobem má veřejnost přístup k formuláři uvedenému v příloze VI.

Článek 7

Výjimky pro malé organizace

1. Na žádost malé organizace příslušné orgány prodlouží interval tří let podle čl. 6 odst. 1 až na čtyři roky nebo interval jednoho roku podle čl. 6 odst. 2 až na období dvou let, potvrdí-li environmentální ověřovatel, který organizaci ověřoval, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) neexistují významná environmentální rizika;
- b) organizace neplánuje žádné podstatné změny uvedené v článku 8;
- c) neexistují významné místní environmentální problémy, k nimž organizace přispívá.

Pro podání žádosti uvedené v prvním pododstavci může organizace použít formulář uvedený v příloze VI.

2. Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, příslušný orgán žádost zamítne. Organizaci sdělí řádné odůvodnění.

3. Organizace, které využijí prodloužení intervalu podle odstavce 1 až na dva roky, předloží příslušnému orgánu neschválené aktualizované environmentální prohlášení každý rok, kdy se na ně vztahuje výjimka z povinnosti mít aktualizované environmentální prohlášení ověřené.

Článek 8

Podstatné změny

1. Pokud registrovaná organizace plánuje podstatné změny, provede environmentální přezkum těchto změn, včetně environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí.

2. Po provedení environmentálního přezkumu těchto změn organizace aktualizuje úvodní environmentální přezkum a odpovídajícím způsobem upraví svou environmentální politiku a environmentální program a systém environmentálního řízení a přezkoumá a aktualizuje celé environmentální prohlášení.

3. Všechny dokumenty upravené a aktualizované podle článku 2 musí být do šesti měsíců ověřeny a schváleny.

4. Po schválení organizace oznámí příslušnému orgánu změny na formuláři uvedeném v příloze VI a tyto změny zveřejní.

Článek 9

Interní environmentální audit

1. Registrovaná organizace vytvoří program auditu, který zajistí, že po dobu nejvýše tří let nebo čtyř let, pokud se uplatní výjimka podle článku 7, budou veškeré činnosti v organizaci podléhat internímu environmentálnímu auditu podle požadavků stanovených v příloze III.
2. V zájmu objektivního posouzení provedou audit auditoři, kteří mají individuálně nebo kolektivně odbornou kvalifikaci pro provádění tohoto auditu a jsou dostatečně nezávislí na činnostech, jež jsou předmětem auditu.
3. Program environmentálního auditu dané organizace stanoví cíle každého auditu nebo cyklu auditu, včetně četnosti auditu pro každou činnost.
4. Auditoři připraví na konci každého auditu nebo cyklu auditu písemnou zprávu o auditu.
5. Auditor oznámí zjištění a závěry auditu organizaci.
6. Po provedení auditu organizace připraví a provede příslušný akční plán.
7. Organizace musí zavést vhodné mechanismy, které zaručí provedení opatření vyplývajících z výsledků auditu.

Článek 10

Použití loga EMAS

1. Aniž je dotčen čl. 35 odst. 2, mohou logo EMAS uvedené v příloze V používat pouze registrované organizace, a to pouze po dobu platnosti jejich registrace.

Logo musí být vždy opatřeno registračním číslem organizace.

2. Logo EMAS smí být použito pouze v souladu s technickými specifikacemi stanovenými v příloze V.
3. Pokud se organizace rozhodne v souladu čl. 3 odst. 2 nezařadit se do společné registrace všechna svá místa, zajistí, aby při komunikaci s veřejností a při používání loga EMAS bylo zřejmé, na jaká místa se registrace vztahuje.

4. Logo EMAS se nepoužije

- a) na výrobcích nebo jejich obalech nebo
 - b) ve spojení se srovnávacími tvrzeními týkajícími se jiných činností a služeb, ani způsobem, který by mohl vyvolat záměnu se značkami ekologicky šetrných výrobků.
5. Informace o životním prostředí zveřejněné registrovanou organizací mohou nést logo EMAS za předpokladu, že odkazují na poslední environmentální prohlášení organizace nebo na aktualizované environmentální prohlášení, ze kterého byly čerpány, a byly schváleny environmentálním ověřovatelem s tím, že
 - a) jsou přesné;
 - b) jsou podloženy a ověřitelné;
 - c) jsou relevantní a použité ve správném kontextu;
 - d) jsou reprezentativní, pokud jde o celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí;
 - e) nevedou k nesprávnému výkladu a
 - f) jsou významné s ohledem na celkový dopad na životní prostředí.

KAPITOLA IV

PRAVIDLA PRO PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 11

Určení příslušných orgánů a jejich úloha

1. Členské státy určí příslušné orgány, které jsou pověřeny registrací organizací se sídlem ve Společenství podle tohoto nařízení.

Členské státy mohou stanovit, že jimi stanovené příslušné orgány zajišťují a odpovídají za registraci organizací se sídlem mimo Společenství podle tohoto nařízení.

Příslušné orgány kontrolují registraci organizací a jejich setrvání v rejstříku, včetně pozastavení a zrušení registrace.

2. Příslušné orgány mohou působit na celostátní, regionální nebo místní úrovni.
3. Obsazení příslušných orgánů musí být zárukou jejich nezávislosti a nestrannosti.
4. Pro řádný výkon úkolů musí mít příslušné orgány dostatečné finanční prostředky i lidské zdroje.

5. Příslušné orgány musí konzistentně uplatňovat toto nařízení a podílet se na pravidelném vzájemném hodnocení podle článku 17.

Článek 12

Povinnosti týkající se registrací

1. Příslušné orgány stanoví postupy pro registraci organizací. Přijmou zejména pravidla pro

- a) posuzování připomínek zainteresovaných osob, včetně akreditačních a licenčních orgánů a příslušných donucovacích orgánů a subjektů zastupujících organizace, týkajících se žadatele nebo registrovaných organizací;
- b) zamítnutí, pozastavení nebo zrušení registrace organizací;
- c) řešení odvolání a stížností podaných proti jejich rozhodnutím.

2. Příslušné orgány vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně informací o tom, jak lze získat jejich environmentální nebo aktualizované environmentální prohlášení, a měsíčně tento rejstřík aktualizují.

Rejstřík musí být veřejnosti přístupný na internetových stránkách.

3. Příslušné orgány sdělují každý měsíc Komisi změny v rejstříku uvedeném v odstavci 2, a to podle rozhodnutí daného členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů.

Článek 13

Registrace organizací

1. Příslušné orgány posoudí žádosti o registraci organizací v souladu s postupy stanovenými za tím účelem.

2. Pokud organizace žádá o registraci, příslušný orgán danou organizaci zaregistruje a udělí jí registrační číslo, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) příslušný orgán obdržel žádost o registraci, která zahrnuje všechny dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 písm. a) až d);
- b) příslušný orgán zkontroloval, že ověření a schválení bylo provedeno v souladu s články 25, 26 a 27;
- c) příslušný orgán je na základě obdržených podkladů, například ve formě písemné zprávy příslušného donucovacího orgánu, přesvědčen o tom, že neexistují důkazy o porušení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí;

d) zainteresované osoby nepodalý žádné závažné stížnosti nebo stížnosti byly kladně vyřešeny;

e) příslušný orgán je na základě obdržených podkladů přesvědčen o tom, že organizace splňuje veškeré požadavky tohoto nařízení, a

f) příslušný orgán obdržel registrační poplatek, pokud je tento poplatek vybírán.

3. Příslušný orgán oznámí organizaci, že byla registrována, a poskytne jí její registrační číslo a logo EMAS.

4. Pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že organizace žádající o registraci nespĺňuje požadavky stanovené v odstavci 2, registraci dané organizace zamítne a sdělí jí řádné odůvodnění.

5. Příslušný orgán registraci dané organizace zamítne, pokud obdrží od akreditačního nebo licenčního orgánu písemnou zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti environmentálního ověřovatele provedeny natolik dostatečně, aby bylo zajištěno, že organizace žádající o registraci splnila požadavky tohoto nařízení. Příslušný orgán vyzve organizaci, aby podala novou žádost o registraci.

6. Příslušný orgán provede konzultace s dotčenými osobami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o zamítnutí registrace organizací.

Článek 14

Prodloužení registrace organizace

1. Příslušný orgán prodlouží registraci organizace, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) příslušný orgán obdržel schválené environmentální prohlášení uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c), schválené aktualizované environmentální prohlášení uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. c) nebo neschválené aktualizované environmentální prohlášení uvedené v čl. 7 odst. 3;
- b) příslušný orgán obdržel vyplněný formulář uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. d) a čl. 6 odst. 2 písm. d), který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
- c) příslušný orgán nemá žádné důkazy o tom, že ověření a schválení nebylo provedeno v souladu s články 25, 26 a 27;
- d) příslušný orgán nemá žádné důkazy o tom, že byly porušeny příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí;

- e) zainteresované osoby nepodalý žádné závažné stížnosti nebo jejich stížnosti byly kladně vyřešeny;
 - f) příslušný orgán je na základě obdržených podkladů přesvědčen o tom, že organizace splňuje veškeré požadavky tohoto nařízení;
 - g) příslušnému orgánu byl uhrazen poplatek za prodloužení registrace, pokud je tento poplatek vybírán.
2. Příslušný orgán oznámí organizaci, že byla její registrace prodloužena.

Článek 15

Pozastavení nebo zrušení registrace

1. Pokud má příslušný orgán za to, že registrovaná organizace nedodržuje toto nařízení, umožní dané organizaci, aby k této záležitosti předložila své stanovisko. Nepodá-li organizace uspokojivou odpověď, musí se její registrace v rejstříku zrušit nebo pozastavit.
2. Pokud příslušný orgán obdrží od akreditačního nebo licenčního orgánu písemnou zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti environmentálního ověřovatele provedeny dostatečně pro to, aby bylo zajištěno splnění požadavků tohoto nařízení registrovanou organizací, registrace se pozastaví.
3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud organizace příslušnému orgánu nepředloží do dvou měsíců ode dne, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:
- a) schválené environmentální prohlášení, aktualizované environmentální prohlášení nebo podepsané prohlášení podle čl. 25 odst. 9;
 - b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň údaje stanovené v příloze VI.
4. Pokud příslušný donucovací orgán písemnou zprávou uvědomí příslušný orgán o porušení právních předpisů týkajících se životního prostředí organizací, příslušný orgán registraci této organizace v rejstříku podle situace pozastaví nebo zruší.
5. Pokud se příslušný orgán rozhodne pozastavit nebo zrušit registraci, zohlední alespoň
- a) jaký vliv má nedodržení požadavků tohoto nařízení danou organizací na životní prostředí;
 - b) v jaké míře je možné předvídat nedodržení požadavků tohoto nařízení danou organizací nebo okolnosti vedoucí k danému stavu;
 - c) případy nedodržení požadavků tohoto nařízení danou organizací v minulosti;
 - d) zvláštní okolnosti související s danou organizací.

6. Příslušný orgán provede konzultace s dotčenými osobami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o pozastavení nebo zrušení registrace organizace v rejstříku.

7. Pokud příslušný orgán obdrží v jiné formě než v písemné zprávě o dohledu od akreditačního nebo licenčního orgánu podklady o tom, že činnosti environmentálního ověřovatele nebyly provedeny dostatečně pro to, aby bylo zajištěno splnění požadavků tohoto nařízení organizací, požádá o konzultaci akreditační nebo licenční orgán, který dohlídí na činnost environmentálního ověřovatele.

8. Veškerá přijatá opatření příslušný orgán odůvodní.

9. Příslušný orgán vhodným způsobem vyrozumí danou organizaci o konzultacích s dotčenými osobami.

10. Pozastavení registrace organizace v rejstříku se zruší, pokud příslušný orgán obdrží uspokojivé informace o tom, že organizace splňuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 16

Fórum příslušných orgánů

1. Příslušné orgány vytvoří fórum příslušných orgánů ze všech členských států. Fórum příslušných orgánů zasedá nejméně jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.

Fórum příslušných orgánů přijme svůj jednací řád.

2. Fóra příslušných orgánů se účastní příslušné orgány z každého členského státu. Pokud v jednom členském státě působí několik příslušných orgánů, přijmou se opatření, která vhodným způsobem zajistí, aby o činnostech fóra příslušných orgánů byly vyrozuměny všechny orgány.

3. Fórum příslušných orgánů vypracuje pokyny pro sladění postupů týkajících se registrace organizací podle tohoto nařízení, včetně prodloužení, pozastavení a zrušení registrace organizací v rejstříku v rámci Společenství i mimo něj.

Fórum příslušných orgánů předá tyto pokyny Komisi, jakož i dokumenty týkající se vzájemného hodnocení.

4. Komise předloží návrh pokynů týkajících se harmonizačních postupů, které přijalo fórum příslušných orgánů, za účelem jejich přijetí regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Tyto dokumenty se zveřejní.

Článek 17

Vzájemné hodnocení příslušných orgánů

1. Fórum příslušných orgánů provede vzájemné hodnocení za účelem posouzení shody registračního systému každého příslušného orgánu s tímto nařízením a vypracuje harmonizovaný přístup k uplatňování pravidel týkajících se registrace.

2. Vzájemné hodnocení se provádí pravidelně, avšak alespoň každé čtyři roky, a zahrnuje posouzení pravidel a postupů uvedených v článcích 12, 13 a 15. Na vzájemném hodnocení se podílí všechny příslušné orgány.

3. Komise stanoví postupy k provádění vzájemného hodnocení, včetně postupů pro odvolání proti rozhodnutím přijatým v důsledku vzájemného hodnocení.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

4. Postupy uvedené v odstavci 3 se stanoví předtím, než proběhne první vzájemné hodnocení.

5. Fórum příslušných orgánů pravidelně předkládá Komisi a výboru zřízenému podle čl. 49 odst. 1 výroční zprávu o vzájemném hodnocení.

Tato zpráva je schválena fórem příslušných orgánů a výborem uvedeným v prvním pododstavci a poté zveřejněna.

KAPITOLA V

ENVIRONMENTÁLNÍ OVĚŘOVATELÉ

Článek 18

Úkoly environmentálních ověřovatelů

1. Environmentální ověřovatelé posoudí, zda environmentální přezkum, environmentální politika, systém řízení a postupy auditu a jejich provádění jsou v případě dané organizace v souladu s požadavky tohoto nařízení.

2. Environmentální ověřovatelé ověřují

a) dodržování všech požadavků tohoto nařízení ve vztahu k úvodnímu environmentálnímu přezkumu, systému environmentálního řízení, environmentálnímu auditu a jeho výsledkům, jakož i ve vztahu k environmentálnímu prohlášení nebo aktualizovanému environmentálnímu prohlášení;

b) dodržování požadavků vyplývajících z příslušných právních předpisů Společenství či předpisů s celostátní, regionální nebo místní působností týkajících se životního prostředí ze strany organizace;

c) neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí;

d) spolehlivost, důvěryhodnost a správnost údajů a informací v těchto dokumentech:

i) environmentální prohlášení,

ii) aktualizované environmentální prohlášení;

iii) všechny environmentální informace, které mají být schváleny.

3. Environmentální ověřovatelé ověřují zejména vhodnost úvodního environmentálního přezkumu nebo auditu či dalších postupů prováděných organizací, aniž by tyto postupy zbytečně opakovali.

4. Environmentální ověřovatelé ověřují, zda jsou výsledky interního auditu spolehlivé. Za tím účelem mohou případně využít namátkové kontroly.

5. Při ověřování přípravy organizace na registraci zkontroluje environmentální ověřovatel, jestli organizace splnila alespoň tyto požadavky:

a) je zaveden plně funkční systém environmentálního řízení podle přílohy II;

b) je zcela zaveden naplánovaný program auditu, který již byl podle přílohy III zahájen tak, aby se vztahoval alespoň na nejzávažnější dopady na životní prostředí;

c) je dokončen přezkum vedením organizace podle části A přílohy II a

d) je připraveno environmentální prohlášení podle přílohy IV a byly zohledněny odvětvové referenční dokumenty, pokud byly dostupné.

6. Pro účely ověřování prodloužení registrace podle čl. 6 odst. 1 zkontroluje environmentální ověřovatel, jestli organizace splnila tyto požadavky:

a) organizace má plně funkční systém environmentálního řízení v souladu s přílohou II;

b) organizace má plně funkční naplánovaný program auditu, jehož alespoň jeden cyklus byl proveden v souladu s přílohou III;

c) organizace provedla jeden přezkum vedením organizace a

d) organizace připravila environmentální prohlášení v souladu s přílohou IV a byly zohledněny odvětvové referenční dokumenty, pokud byly dostupné.

7. Pro účely ověřování prodloužení registrace podle čl. 6 odst. 2 zkontroluje environmentální ověřovatel, jestli organizace splnila alespoň tyto požadavky:

- a) organizace provedla interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
- b) organizace prokazuje soustavné dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí a neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
- c) organizace připravila aktualizované environmentální prohlášení podle přílohy IV a byly zohledněny odvětvové referenční dokumenty, pokud byly dostupné.

Článek 19

Četnost ověřování

1. Environmentální ověřovatel sestaví po konzultaci s organizací program, který zajistí, aby byly ověřovány všechny požadavky nezbytné pro registraci a její prodloužení podle článku 4, 5 a 6.

2. Environmentální ověřovatel schválí v intervalech nepřekračujících 12 měsíců všechny aktualizované údaje v environmentálním prohlášení nebo aktualizovaném environmentálním prohlášení.

Ve vhodných případech se uplatní výjimka podle článku 7.

Článek 20

Požadavky na environmentální ověřovatele

1. Za účelem získání akreditace nebo licence podle tohoto nařízení podá uchazeč o pozici environmentálního ověřovatele žádost k příslušnému akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu.

V této žádosti se uvede rozsah požadované akreditace nebo licence s odkazem na klasifikaci ekonomických činností stanovenou v nařízení (ES) č. 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Environmentální ověřovatel odpovídajícím způsobem akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu doloží ve vztahu k rozsahu požadované akreditace nebo licence svoji způsobilost zahrnující znalosti, příslušné zkušenosti a technickou způsobilost v oblastech

- a) tohoto nařízení;

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

- b) obecného fungování systémů environmentálního řízení;
- c) příslušných odvětvových referenčních dokumentů vydaných Komisí podle článku 46 k uplatňování tohoto nařízení;
- d) právních, správních a jiných požadavků týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
- e) environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí, včetně environmentální dimenze udržitelného rozvoje;
- f) technických aspektů environmentální problematiky týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
- g) obecného fungování činnosti podléhající ověřování a schvalování pro posouzení vhodnosti systému řízení vzhledem k vzájemnému působení mezi organizací, jejími výrobky, službami, provozem a životním prostředím včetně alespoň

- i) technologií, které organizace využívá,
- ii) terminologie a nástrojů využívaných při těchto činnostech,
- iii) provozních činností a jejich charakteristických rysů vzájemného ovlivňování s životním prostředím,
- iv) metodiky pro hodnocení významných environmentálních aspektů,
- v) technologie pro regulaci znečištění a jeho zmírňování;

- h) požadavků na environmentální audit a jeho metodiky včetně schopnosti provádět ověřovací audit systému environmentálního řízení, určení vhodných zjištění a závěrů auditu, jakož i přípravy a předložení zpráv o auditech v ústní i písemné podobě pro jasný záznam ověřovacího auditu;

- i) informačního auditu, environmentálního prohlášení a aktualizovaného environmentálního prohlášení s ohledem na řízení a ukládání údajů, jakož i práci s údaji, předkládání dat v písemné a grafické podobě k posouzení případných chybných údajů, použití předpokladů a odhadů;

- j) environmentální dimenze výrobků a služeb, včetně environmentálních aspektů a vlivu činnosti organizace na životní prostředí během a po použití těchto výrobků a služeb, jakož i úplnost údajů poskytnutých pro environmentální rozhodování.

3. Po environmentálním ověřovateli se požaduje, aby doložil systém soustavného odborného rozvoje v oblastech způsobilosti stanovených v odstavci 2 a v tomto rozvoji pokračoval pro účely posouzení akreditačním nebo licenčním orgánem.

4. Environmentální ověřovatel musí být externí třetí osobou a musí být při provádění své činnosti nezávislý, zejména na auditorovi nebo konzultantovi organizace, jakož i nestranný a objektivní.

5. Environmentální ověřovatel musí zajistit, že nebude podléhat komerčním, finančním nebo jiným tlakům, které by mohly ovlivnit jeho hodnocení nebo ohrozit důvěru v nezávislost jeho posudku a integritu ve vztahu k ověřování. Environmentální ověřovatel zajistí v tomto ohledu dodržování všech příslušných pravidel.

6. Pro účely posouzení souladu s požadavky tohoto nařízení na ověřování a schvalování musí mít environmentální ověřovatel dokumentaci metod a postupů, včetně mechanismů řízení kvality a pravidel o důvěrnosti informací.

7. Pokud je environmentálním ověřovatelem organizace, musí mít organizační schéma s podrobnými údaji o struktuře a odpovědnostech v rámci organizace a prohlášení o právním statusu, vlastnictví a zdrojích financování, které předloží na požádání.

Toto organizační schéma musí být na požádání k dispozici.

8. Dodržování těchto požadavků je zajišťováno v rámci posouzení prováděného před udělením akreditace nebo licence a v rámci dohledu prováděného akreditačním nebo licenčním orgánem.

Článek 21

Dodatečné požadavky na environmentální ověřovatele, kteří jsou fyzickými osobami a provádějí ověřování a schvalování samostatně

Pokud jsou environmentálními ověřovateli fyzické osoby, které samostatně provádějí ověřování a schvalování, musí mít, kromě toho, že splňují požadavky stanovené v článku 20:

- a) veškerou potřebnou odbornou způsobilost k provádění ověřování a schvalování v oblastech, na které se vztahuje licence;
- b) omezený rozsah licence v závislosti na osobní odborné způsobilosti.

Článek 22

Dodatečné požadavky na environmentální ověřovatele působící v třetích zemích

1. Pokud environmentální ověřovatel zamýšlí provádět ověřování a schvalování v třetích zemích, žádá o akreditaci nebo licenci pro konkrétní třetí zemi.

2. K získání akreditace nebo licence pro určitou třetí zemi musí environmentální ověřovatel splňovat kromě požadavků stanovených v článcích 20 a 21 tyto požadavky:

- a) znalost právních, správních a jiných požadavků týkajících se životního prostředí v třetí zemi, pro kterou žádá o akreditaci nebo licenci;

- b) znalost úředního jazyka třetí země, pro kterou žádá o akreditaci nebo licenci.

3. Požadavky uvedené v odstavci 2 se považují za splněné, pokud environmentální ověřovatel doloží existenci smluvního vztahu mezi ním a způsobilou osobou nebo organizací, která tyto požadavky splňuje.

Uvedená osoba nebo organizace musí být nezávislá na organizaci, která má být ověřována.

Článek 23

Dohled nad činností environmentálních ověřovatelů

1. Dohled nad ověřováním a schvalováním prováděným environmentálními ověřovateli provádí

- a) v členském státě, ve kterém jsou tito ověřovatelé akreditováni nebo pro něž mají licenci, akreditační nebo licenční orgán, který jim udělil akreditaci nebo licenci;
- b) v třetí zemi akreditační nebo licenční orgán, který environmentálnímu ověřovateli k těmto činnostem udělil akreditaci nebo licenci;
- c) v jiném členském státě, než ve kterém byla těmto ověřovatelům udělena akreditace nebo licence, akreditační nebo licenční orgán členského státu, v němž ověřování probíhá.

2. Alespoň čtyři týdny před každým ověřováním v členském státě oznámí environmentální ověřovatel akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu, který je odpovědný za dohled nad jeho činnostmi, podrobné údaje o své akreditaci nebo licenci, jakož i dobu a místo ověřování.

3. Environmentální ověřovatel neprodleně uvědomí akreditační nebo licenční orgán o všech změnách, které mají vliv na akreditaci nebo licenci nebo na jejich rozsah.

4. V pravidelných intervalech nepřekračujících 24 měsíců musí akreditační nebo licenční orgán zajistit, aby environmentální ověřovatel nadále dodržoval požadavky na akreditaci nebo licenci, a sledovat kvalitu provedených ověřování a schválení.

5. Dohled může zahrnovat audit v kanceláři ověřovatele, dohled na místě v organizacích, dotazníky, přezkum environmentálního prohlášení nebo aktualizovaného environmentálního prohlášení schválených environmentálními ověřovateli a přezkum zprávy o ověřování.

Rozsah dohledu musí být přiměřený činnosti prováděné environmentálním ověřovatelem.

6. Organizace musí akreditačním nebo licenčním orgánům umožnit provádět dohled nad činností environmentálního ověřovatele při ověřování a schvalování.

7. Rozhodnutí akreditačního nebo licenčního orgánu o ukončení nebo pozastavení akreditace nebo licence nebo omezení rozsahu akreditace nebo licence může být přijato teprve poté, co měl environmentální ověřovatel možnost být slyšen.

8. Pokud je dohlížející akreditační nebo licenční orgán toho názoru, že kvalita práce environmentálního ověřovatele nespĺňuje požadavky tohoto nařizení, předá se dotyčnému environmentálnímu ověřovateli a příslušnému orgánu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, písemná zpráva o dohledu.

V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá fóru akreditačních a licenčních orgánů uvedeném v článku 30.

Článek 24

Dodatečné požadavky na dohled nad činností environmentálních ověřovatelů působících v jiném členském státě, než ve kterém jim byla udělena akreditace nebo licence

1. Environmentální ověřovatel akreditovaný nebo licencovaný v jednom členském státě musí před zahájením ověřování a schvalování v jiném členském státě oznámit alespoň čtyři týdny předem akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu toho členského státu, ve kterém bude ověřování a schvalování probíhat, tyto údaje:

- a) podrobné údaje o své akreditaci nebo licenci, odbornou způsobilost, zejména znalost požadavků vyplývajících z právních předpisů daného členského státu týkajících se životního prostředí a znalost jeho úředního jazyka, a případně složení týmu;
- b) dobu a místo ověřování a schvalování;
- c) adresu a kontaktní údaje organizace;

Toto oznámení se poskytne před každým ověřováním a schvalováním.

2. Akreditační nebo licenční orgán může po ověřovateli požadovat, aby prokázal své znalosti příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí.

3. Akreditační nebo licenční orgán může klást jiné podmínky, než které jsou uvedeny v odstavci 1, pouze tehdy, pokud tyto jiné podmínky neomezují právo environmentálního ověřovatele poskytovat služby v jiném členském státě, než ve kterém byla udělena akreditace nebo licence.

4. Akreditační nebo licenční orgán nesmí využívat postup oznamování podle odstavce 1 k pozdržení příchodu environmentálního ověřovatele. Pokud akreditační nebo licenční orgán

nemůže splnit své úkoly v souladu s odstavcem 2 a 3 před dobou schvalování a ověřování, kterou ověřovatel oznámí v souladu s odst. 1 písm. b), ověřovateli tuto skutečnost přesvědčivým způsobem zdůvodní.

5. Akreditační nebo licenční orgány neúčtují za oznámení a dohled diskriminační poplatky.

6. Pokud je dohlížející akreditační nebo licenční orgán toho názoru, že kvalita práce environmentálního ověřovatele nespĺňuje požadavky tohoto nařizení, předá se dotyčnému environmentálnímu ověřovateli, akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu, který akreditaci nebo licenci udělil, a příslušnému orgánu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, písemná zpráva o dohledu. V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá fóru akreditačních a licenčních orgánů uvedeném v článku 30.

Článek 25

Podmínky pro provádění ověřování a schvalování

1. Environmentální ověřovatel vykonává činnost v rozsahu své akreditace nebo licence a na základě písemné dohody s organizací.

Tato dohoda

- a) určí rozsah činnosti;
- b) určí podmínky, které mají environmentálnímu ověřovateli umožnit pracovat nezávislým odborným způsobem;
- c) zavazuje organizaci k nezbytné spolupráci.

2. Environmentální ověřovatel zajistí, aby byly jednoznačně definovány složky organizace a aby tyto složky odpovídaly skutečnému rozdělení činností.

Environmentální prohlášení musí jasně určit různé části organizace, které podléhají ověřování a schvalování.

3. Environmentální ověřovatel provede posouzení prvků uvedených v článku 18.

4. Při ověřování a schvalování prozkoumá environmentální ověřovatel dokumentaci, navštíví organizaci, provede kontroly na místě a pohovoří se zaměstnanci.

5. Organizace musí environmentálnímu ověřovateli před jeho návštěvou poskytnout základní údaje o organizaci a jejích činnostech, environmentální politice a programu, popis systému environmentálního řízení, který je v organizaci zaveden, podrobnosti o provedeném environmentálním přezkumu nebo auditu, zprávu o tomto přezkumu nebo auditu a o veškerých následných nápravných opatřeních, jakož i návrh environmentálního prohlášení nebo aktualizované environmentální prohlášení.

6. Environmentální ověřovatel připraví o výsledcích ověřování písemnou zprávu, v níž uvede

- a) všechny skutečnosti, které jsou podstatné z hlediska činnosti provedené environmentálním ověřovatelem;
- b) popis dodržování veškerých požadavků tohoto nařízení, včetně podkladů, zjištění a závěrů;
- c) srovnání dosažených úspěchů a specifických cílů s předchozími environmentálními prohlášeními a posouzením vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i s posouzením neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- d) případně technické nedostatky environmentálního přezkumu, metodě auditu, v systému environmentálního řízení nebo v jiných souvisejících procesech.

7. Pokud se zjistí nesoulad s ustanoveními tohoto nařízení, ve zprávě se konkrétně rovněž uvedou

- a) zjištění a závěry o nedodržení příslušných ustanovení organizací, a podklady, z nichž daná zjištění a závěry vycházejí;
- b) části environmentálního prohlášení nebo aktualizovaného environmentálního prohlášení, se kterými ověřovatel nesouhlasí, a podrobné údaje o změnách nebo dodatcích, které je třeba učinit v environmentálním prohlášení nebo v aktualizovaném environmentálním prohlášení.

8. Po ověření schválí environmentální ověřovatel environmentální prohlášení organizace nebo aktualizované environmentální prohlášení a tím stvrdí, že splňuje požadavky tohoto nařízení, potvrdí-li výsledky ověření a schválení,

- a) že informace a údaje v environmentálním prohlášení nebo aktualizovaném environmentálním prohlášení dané organizace jsou spolehlivé a správné a vyhovují požadavkům tohoto nařízení a
- b) že neexistují důkazy o tom, že organizace nedodržuje příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí.

9. Na základě schválení vydá environmentální ověřovatel podepsané prohlášení uvedené v příloze VII o tom, že ověření a schválení bylo provedeno v souladu s tímto nařízením.

10. Environmentální ověřovatelé s akreditací nebo licenci v jednom členském státě mohou provádět ověřování a schvalování v kterémkoli jiném členském státě v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Ověřování nebo schvalování podléhá dohledu akreditačního nebo licenčního orgánu členského státu, v němž má být tato činnost provedena. Tomuto akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu se oznámí zahájení činnosti ve lhůtě uvedené v čl. 24 odst. 1.

Článek 26

Ověřování a schvalování v malých organizacích

1. Při ověřování a schvalování zohlední environmentální ověřovatel určité charakteristiky malých organizací, včetně

- a) kompaktních hierarchických vztahů;
- b) zaměstnanců, kteří mohou vykonávat několik různých funkcí současně;
- c) zácviku na pracovišti;
- d) schopnosti rychle se přizpůsobit změnám a
- e) omezené dokumentace postupů.

2. Environmentální ověřovatel provede ověřování nebo schvalování způsobem, který příliš nezatěžuje malé organizace.

3. Environmentální ověřovatel zohlední objektivní zjištění o účinnosti systému, včetně existence postupů v organizaci, které jsou přiměřené její velikosti a složitosti jejího fungování, povaze souvisejících dopadů na životní prostředí a odborné způsobilosti pracovníků.

Článek 27

Podmínky ověřování a schvalování v třetích zemích

1. Environmentální ověřovatelé akreditovaní v jednom členském státě nebo mající v něm licenci mohou provádět ověřování a schvalování organizace usazené v třetí zemi v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

2. Alespoň šest týdnů před každým ověřováním nebo schvalováním v třetí zemi oznámí environmentální ověřovatel akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu členského státu, v němž dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo kde je registrována, podrobnosti o své akreditaci nebo licenci, jakož i dobu a místo ověřování nebo schvalování.

3. Ověřování a schvalování podléhá dohledu akreditačního nebo licenčního orgánu členského státu, v němž je environmentální ověřovatel akreditován nebo licencován. Tomuto akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu se oznámí zahájení příslušné činnosti ve lhůtě uvedené v odstavci 2.

KAPITOLA VI

AKREDITAČNÍ A LICENČNÍ ORGÁNY

Článek 28

Provádění akreditace a udělování licencí

1. Akreditační orgány jmenované členskými státy na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 odpovídají za akreditaci environmentálních ověřovatelů a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.

2. Členské státy mohou v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008 jmenovat licenční orgán, který bude odpovídat za udělování licencí a dohled nad environmentálními ověřovateli.

3. Členské státy se mohou rozhodnout, že neumožní akreditaci fyzických osob či udělení licence fyzickým osobám jakožto environmentálním ověřovatelům.

4. Akreditační a licenční orgány posoudí ve vztahu k rozsahu požadované akreditace nebo licence způsobilost environmentálních ověřovatelů z hlediska požadavků stanovených v článcích 20, 21 a 22.

5. Rozsah akreditace nebo licence environmentálních ověřovatelů je určen podle klasifikace ekonomických činností uvedené v nařízení (ES) č. 1893/2006. Uvedený rozsah je omezen odbornou způsobilostí environmentálního ověřovatele musí případně zohlednit rozsah a složitost činnosti.

6. Akreditační a licenční orgány vytvoří příslušné postupy pro akreditaci nebo licencování environmentálních ověřovatelů, zamítnutí akreditace nebo licence, jejich pozastavení a odejmutí, jakož i pro dohled nad environmentálními ověřovateli.

Tyto postupy musí obsahovat mechanismy pro posuzování přípomínek dotčených osob, včetně příslušných orgánů a orgánů zastupujících organizace, týkajících se žadatelů a akreditovaných nebo licencovaných environmentálních ověřovatelů.

7. V případě zamítnutí akreditace nebo licence vyrozumí akreditační nebo licenční orgán environmentálního ověřovatele o důvodech svého rozhodnutí.

8. Akreditační nebo licenční orgány vytvoří, revidují a aktualizují seznam environmentálních ověřovatelů a rozsah jejich akreditace nebo licence ve svých členských státech a sdělují každý měsíc podle rozhodnutí daného členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů, změny v tomto seznamu Komisi a příslušnému orgánu členského státu, v němž se nachází daný akreditační nebo licenční orgán.

9. V rámci pravidel a postupů pro monitorování činnosti podle čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 765/2008 vypracuje akreditační nebo licenční orgán zprávu o dohledu, v níž po konzultaci s příslušným environmentálním ověřovatelem rozhodne, zda

- a) činnosti environmentálního ověřovatele nebyly provedeny natolik dostatečně, aby bylo zajištěno, že organizace splnila požadavky tohoto nařízení, nebo
- b) environmentální ověřovatel provedl ověřování a schvalování v rozporu s jedním nebo více požadavky tohoto nařízení.

Tato zpráva se předá příslušnému orgánu v členském státě, ve kterém je organizace registrována nebo žádá o registraci, a případně i akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu, který akreditaci nebo licenci udělil.

Článek 29

Pozastavení a odnětí akreditace nebo licence

1. Pozastavení nebo odnětí akreditace nebo licence vyžaduje konzultaci s dotčenými osobami, včetně environmentálního ověřovatele, aby měl akreditační nebo licenční orgán podklady potřebné k rozhodnutí.

2. Akreditační nebo licenční orgán uvědomí environmentálního ověřovatele o důvodech přijatých opatření a případně o jednání s příslušným donucovacím orgánem.

3. Akreditace nebo licence se pozastaví nebo odejme, v závislosti na druhu a rozsahu nedostatku nebo porušení právních předpisů, dokud nebude prokázáno, že environmentální ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

4. Pozastavená akreditace nebo licence se obnoví, pokud akreditační nebo licenční orgán obdrží dostatečné informace o tom, že environmentální ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 30

Fórum akreditačních a licenčních orgánů

1. Zřizuje se fórum všech akreditačních a licenčních orgánů ze všech členských států (dále jen „fórum akreditačních a licenčních orgánů“), které zasedá alespoň jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.

2. Úkolem fóra akreditačních a licenčních orgánů je zajistit sladění postupů týkajících se

- a) akreditace environmentálních ověřovatelů nebo udělování licence těmto ověřovatelům podle tohoto nařízení, včetně zamítnutí, pozastavení a zrušení akreditace nebo udělení licence, a
- b) dohledu nad činnostmi prováděnými akreditovanými environmentálními ověřovateli nebo environmentálními ověřovateli majícími příslušnou licenci.

3. Fórum akreditačních a licenčních orgánů vypracuje pokyny k otázkám odborné způsobilosti akreditačních a licenčních orgánů.
4. Fórum akreditačních a licenčních orgánů přijme svůj jednací řád.
5. Pokyny uvedené v odstavci 3 a jednací řád uvedený v odstavci 4 se předají Komisi.
6. Pokud fórum akreditačních a licenčních orgánů schválí pokyny týkající se harmonizačních postupů, Komise tyto pokyny předloží za účelem jejich přijetí regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Tyto dokumenty se zveřejní.

Článek 31

Vzájemné hodnocení akreditačních a licenčních orgánů

1. Vzájemné hodnocení z hlediska akreditace a licencování environmentálních ověřovatelů podle tohoto nařízení, které provede fórum akreditačních a licenčních orgánů se provádí v pravidelných intervalech alespoň každé čtyři roky a zahrnuje posouzení pravidel a postupů uvedených v člancích 28 a 29.

Vzájemného hodnocení se účastní všechny akreditační a licenční orgány.

2. Fórum akreditačních a licenčních orgánů pravidelně předkládá Komisi a výboru zřízenému podle čl. 49 odst. 1 výroční zprávu o vzájemném hodnocení.

Tato zpráva se po schválení fórem akreditačních a licenčních orgánů a výborem uvedeném v prvním pododstavci zveřejní.

KAPITOLA VII

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 32

Pomoc organizacím v souvislosti s dodržováním příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí

1. Členské státy zajistí, aby organizace měly přístup k informacím a k možnostem pomoci v souvislosti s požadavky vyplývajícími z právních předpisů týkajících se životního prostředí v daném členském státě.
2. Tato pomoc zahrnuje
 - a) informace o příslušných požadavcích vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí;

- b) určení příslušných donucovacích orgánů pro každý konkrétní právní požadavek týkající se životního prostředí, jenž má být použit;

3. Úkolem uvedeným v odstavci 1 a 2 mohou členské státy pověřit příslušné orgány nebo jakýkoli jiný subjekt, jenž má pro plnění tohoto úkolu nezbytné odborné znalosti a vhodné prostředky.

4. Členské státy zajistí, aby donucovací orgány reagovaly na žádosti, alespoň malých organizací, o určení příslušných právních požadavků týkajících se životního prostředí, které spadají do jejich pravomoci, a poskytlly organizacím informace o prostředcích k prokázání toho, že organizace splňuje příslušné požadavky.

5. Členské státy zajistí, aby příslušné donucovací orgány vyrozuměly o všech případech, kdy registrované organizace nedodržely příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí, příslušný orgán, který organizaci zaregistroval.

Příslušný donucovací orgán informuje příslušný orgán co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se dozvěděl o případě nedodržení požadavků.

Článek 33

Propagace systému EMAS

1. Členské státy ve spolupráci s příslušnými orgány, donucovacími orgány a dalšími příslušnými zúčastněnými osobami propagují systém EMAS, přičemž zohlední činnosti uvedené v člancích 34 až 38.

2. Za tímto účelem mohou členské státy stanovit propagační strategii, která bude pravidelně revidována.

Článek 34

Informování

1. Členské státy přijmou vhodná opatření pro poskytování informací

- a) veřejnosti o cílech a hlavních prvcích systému EMAS;
- b) organizacím o obsahu tohoto nařízení.

2. Členské státy mohou případně využívat odborné publikace, místní tisk, propagační kampaně a jiné vhodné prostředky ke zvýšení povědomí o systému EMAS u široké veřejnosti.

Členské státy mohou spolupracovat zejména s oborovými sdruženími, organizacemi spotřebitelů, ekologickými organizacemi, odborovými organizacemi, místními institucemi a dalšími příslušnými zainteresovanými osobami.

Článek 35

Propagační činnost

1. Členské státy propagují systém EMAS. Tato propagační činnost může zahrnovat

- a) podporu výměny znalostí o systému EMAS a osvědčených postupů tohoto systému mezi všemi dotčenými osobami;
- b) tvorbu účinných nástrojů k propagaci systému EMAS a jejich zpřístupnění organizacím;
- c) poskytování technické podpory organizacím při stanovení a provádění jejich marketingových činností souvisejících se systémem EMAS;
- d) podněcování partnerství mezi organizacemi za účelem propagace systému EMAS.

2. Logo EMAS bez registračního čísla může být příslušnými orgány, akreditačními a licenčními orgány, vnitrostátními orgány a dalšími zúčastněnými osobami využíváno k obchodním a propagačním účelům souvisejícím se systémem EMAS. V těchto případech nesmí používání loga EMAS stanoveného v příloze V vytvářet dojem, že je uživatel registrován, pokud tomu tak není.

Článek 36

Podpora účasti malých organizací

Členské státy přijmou vhodná opatření k podpoře účasti malých organizací mimo jiné tím, že

- a) usnadní přístup k informacím a podpůrným fondům, které jsou zvláště uzpůsobeny jejich potřebám;
- b) zajistí, aby je k účasti podněcovaly přiměřené registrační poplatky;
- c) podporují opatření technické pomoci.

Článek 37

Uskupení organizací a postupné přijímání kroků

1. Členské státy vybídnou místní orgány, aby za účasti oborových svazů, obchodních komor a dalších dotčených stran poskytl zvláštní pomoc uskupením organizací, aby tyto organizace splnily požadavky pro registraci uvedené v článku 4, 5 a 6.

Jednotlivé organizace tohoto uskupení jsou registrovány samostatně.

2. Členské státy vybídnou organizace k zavádění systému environmentálního řízení. Zejména je vybídnou k postupnému přijímání kroků vedoucích k registraci v systému EMAS.

3. Systémy vytvořené na základě článku 1 a 2 se používají tak, aby účastníkům, a zejména malým organizacím, nevznikaly zbytečné náklady.

Článek 38

Systém EMAS a jiné politiky a nástroje ve Společenství

1. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, členské státy zváží, jak lze registraci v systému EMAS podle tohoto nařízení

- a) zohlednit při tvorbě nových právních předpisů;
- b) použít jako nástroj při uplatňování a prosazování právních předpisů;
- c) zohlednit při zadávání veřejných zakázek a nakupech.

2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, přijmou členské státy případně opatření, která usnadní registraci organizací v systému EMAS.

Tato opatření mohou zahrnovat mimo jiné

- a) úlevy z právních požadavků, aby se registrovaná organizace považovala za organizaci, která dodržuje určité požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;
- b) zlepšení právní úpravy umožňující úpravu jiných právních nástrojů, aby tak byla odstraněna, snížena nebo zjednodušena zatížení organizací účastnících se systému EMAS s cílem podnitit účinné fungování trhu a zvýšit konkurenceschopnost.

Článek 39

Poplatky

1. Členské státy mohou vybírat poplatky zohledňující

- a) náklady spojené s poskytováním informací a pomoci organizacím orgány, které k tomuto účelu členské státy podle článku 32 určily nebo zřídily;
- b) náklady spojené s akreditací, udělením licence a dohledem nad činnostmi environmentálních ověřovatelů;
- c) náklady na registraci, její prodloužení, pozastavení a zrušení příslušnými orgány, jakož i dodatečné náklady na vykonání těchto postupů u organizací mimo Společenství.

Tyto poplatky nesmí překročit přiměřenou výši a musí být úměrné velikosti organizace a činnosti, která má být uskutečněna.

2. Členské státy zajistí, aby byly organizace informovány o všech poplatcích, které se na ně vztahují.

Článek 40

Nedodržování nařízení

1. Členské státy přijmou vhodná právní nebo správní opatření v případech nedodržování tohoto nařízení.

2. Členské státy zavedou účinná opatření proti takovému použití loga EMAS, které by bylo v rozporu s tímto nařízením.

Je možné použít opatření přijatá v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽¹⁾.

Článek 41

Informování a podávání zpráv Komisi

1. Členské státy informují Komisi o struktuře a postupech týkajících se fungování příslušných orgánů a akreditačních a licenčních orgánů a tyto informace pravidelně aktualizují.

2. Členské státy každé dva roky podají Komisi aktualizované informace o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení.

V těchto zprávách členské státy zohlední poslední zprávu, kterou Komise podle článku 47 předložila Evropskému parlamentu a Radě.

KAPITOLA VIII

PRAVIDLA PRO KOMISI

Článek 42

Informování

1. Komise poskytne informace

a) veřejnosti o cílech a hlavních prvcích systému EMAS;

b) organizacím o obsahu tohoto nařízení.

2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti

a) rejstřík environmentálních ověřovatelů a registrovaných organizací;

b) elektronickou databázi environmentálních prohlášení;

c) databázi osvědčených postupů týkajících se systému EMAS, která obsahuje mimo jiné účinné nástroje propagace systému EMAS a příklady technické podpory organizací;

d) seznam prostředků Společenství pro financování systému EMAS a souvisejících programů a činností.

Článek 43

Spolupráce a koordinace

1. Komise podpoří, pokud to bude vhodné, spolupráci mezi členskými státy, aby se zejména ve Společenství dosáhlo jednotného a konzistentního uplatňování pravidel týkajících se

a) registrace organizací;

b) environmentálních ověřovatelů;

c) informování a pomoci podle článku 32.

2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o zadávání veřejných zakázek, Komise a jiné orgány Společenství případně učiní odkaz na systém EMAS nebo na jiné systémy environmentálního řízení uznané v souladu s článkem 45 nebo rovnocenné, jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.

Článek 44

Začlenění systému EMAS do ostatních politik a nástrojů ve Společenství

Komise posoudí, jak lze registraci v systému EMAS v souladu s tímto nařízením

1) zohlednit při vytváření nových právních předpisů a přezkumu stávajících právních předpisů, zejména v podobě úlevy z právních požadavků a zlepšování právní úpravy podle čl. 38 odst. 2;

2) využít jako nástroje v souvislosti s uplatňováním a vynucováním právních předpisů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

Článek 45

Vztah k ostatním systémům environmentálního řízení

1. Členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů environmentálního řízení nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.
2. Ve své žádosti členské státy určí příslušné části systémů environmentálního řízení a odpovídající požadavky tohoto nařízení.
3. Členské státy prokáží rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému environmentálního řízení s tímto nařízením.
4. Po prozkoumání žádosti podle odstavce 1 a v souladu s poradním postupem podle čl. 49 odst. 2 uzná Komise příslušné části systémů environmentálního řízení a požadavky na akreditaci certifikačních orgánů nebo na udělení licence těmto orgánům, je-li názoru, že členský stát
 - a) ve své žádosti jasně určil příslušné části systémů environmentálního řízení a odpovídající požadavky tohoto nařízení;
 - b) dostatečně prokázal rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému environmentálního řízení s tímto nařízením.
5. Komise zveřejní odkazy na uznané systémy environmentálního řízení, včetně příslušných částí systému EMAS uvedených v příloze I, kterých se tyto odkazy týkají, a uznané požadavky na akreditaci nebo udělování licencí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 46

Vytvoření referenčních dokumentů a příruček

1. Komise po konzultaci se členskými státy a jinými zúčastněnými osobami vytvoří referenční dokumenty včetně
 - a) osvědčených postupů pro environmentální řízení;
 - b) indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí v konkrétních odvětvích;
 - c) srovnávacích kritérií a ratingových systémů hodnotících dosahovanou úroveň vlivu na životní prostředí.

Komise může rovněž vypracovat referenční dokumenty k meziodvětvovému použití.

2. Komise zohlední stávající referenční dokumenty a indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí vytvořené v souladu s jinými environmentálními politikami a nástroji ve Společenství a s mezinárodními normami.

3. Komise do konce roku 2010 vypracuje pracovní plán, v němž stanoví orientační seznam odvětví, jež budou považována za prioritní pro přijetí odvětvových a meziodvětvových referenčních dokumentů.

Tento pracovní plán bude zveřejněn a bude pravidelně aktualizován.

4. Komise ve spolupráci s fórem příslušných orgánů vytvoří příručku pro registraci organizací mimo Společenství.

5. Komise vydá příručku pro uživatele seznamující je s kroky nutnými k účasti v systému EMAS.

Příručka bude k dispozici ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie a zveřejněna na internetových stránkách.

6. Ke schválení se předloží dokumenty vypracované v souladu s odstavcem 1 až 4. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 47

Podávání zpráv

Komise jednou za pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která obsahuje informace o akcích a opatřeních uskutečněných podle této kapitoly a informace, jež získala od členských států podle článku 41.

Zpráva obsahuje hodnocení dopadu systému na životní prostředí a vývojový trend, pokud jde o počet účastníků.

KAPITOLA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48

Změny příloh

1. S ohledem na zkušenosti získané během fungování systému EMAS, na základě nutnosti určit pokyny k požadavkům systému EMAS a vzhledem k veškerým změnám mezinárodních norem nebo novým normám, jež mají význam pro účinnost tohoto nařízení, může Komise, je-li to nezbytné nebo vhodné, měnit přílohy.

2. Uvedená opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 49

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 50

Přezkum

Do 11. ledna 2015 přezkoumá Komise systém EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a na mezinárodní vývoj. Zohlední zprávy, které předala Evropskému parlamentu a Radě podle článku 47.

Článek 51

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Zrušují se tyto právní akty:
 - a) nařízení (ES) č. 761/2001;
 - b) rozhodnutí Komise 2001/681/ES ze dne 7. září 2001 o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí Společenství (EMAS) ⁽¹⁾;

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
Å. TORSTENSSON

- c) rozhodnutí Komise 2006/193/ES, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 stanoví pravidla pro používání loga programu EMAS ve výjimečných případech, kdy se jedná o dopravní obaly a terciární obaly ⁽²⁾.
2. Odchylně od odstavce 1
 - a) pokračují vnitrostátní akreditační orgány a příslušné orgány zřízené podle nařízení (ES) č. 761/2001 ve své činnosti. Členské státy změny postupy pro akreditační orgány a příslušné orgány podle tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby systémy provádějící tyto pozmeněné postupy byly plně funkční do 11. ledna 2011;
 - b) zůstávají v rejstříku EMAS organizace registrované v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001. Při příštím ověřování zkontroluje environmentální ověřovatel, zda daná organizace dodržuje nové požadavky tohoto nařízení. Pokud má být příští ověřování provedeno před 11. červencem 2010, může být datum příštího ověřování po dohodě s environmentálním ověřovatelem a příslušnými orgány odloženo o šest měsíců;
 - c) mohou environmentální ověřovatelé akreditovaní v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001 i nadále provádět svou činnost v souladu s požadavky stanovenými tímto nařízením.
 3. Odkazy na nařízení (ES) č. 761/2001 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze VIII.

Článek 52

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 63.

PŘÍLOHA I

ENVIRONMENTÁLNÍ PŘEZKUM

Environmentální přezkum zahrnuje následující oblasti:

1. **Určení příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí**

Kromě vytvoření seznamu požadavků vyplývajících z právních předpisů uvede organizace také způsob, kterým může prokázat dodržování různých požadavků.

2. **Určení všech přímých a nepřímých environmentálních aspektů s významným dopadem na životní prostředí, případně kvalifikovaných a kvantifikovaných, přičemž se vypracuje rejstřík těch aspektů, jež byly určeny jako významné.**

Při hodnocení významu environmentálního aspektu organizace zváží následující hlediska:

- i) možnost způsobení škody na životním prostředí,
- ii) křehkost místního, regionálního nebo celosvětového životního prostředí,
- iii) velikost, počet, četnost a vratnost jednotlivých aspektů nebo dopadů,
- iv) existenci a požadavky vyplývající z příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí,
- v) význam pro zúčastněné osoby a zaměstnance organizace.

a) **Přímé environmentální aspekty**

Přímé environmentální aspekty souvisejí s činnostmi, výrobky a službami organizace, které vedení organizace přímo řídí.

Všechny organizace musí zvážit přímé aspekty svého provozu.

Přímé environmentální aspekty se mimo jiné vztahují na

- i) právní předpisy a povolené hodnoty,
- ii) emise do ovzduší,
- iii) vypouštění do vod,
- iv) výrobu, recyklaci, opakované použití, přepravu a zneškodňování pevných a jiných odpadů, zejména nebezpečných odpadů,
- v) využívání a kontaminaci půdy,
- vi) využívání přírodních zdrojů a surovin (včetně energie),
- vii) používání přísad a přídatných látek a používání polotovarů,
- viii) místní problémy (hluk, vibrace, zápach, prach, vizuální vlivy atd.),
- ix) dopravní problémy (z hlediska zboží a služeb),
- x) rizika nehod a dopadů na životní prostředí, které vznikají nebo mohou vzniknout v důsledku havárií, nehod a potenciálních mimořádných událostí,
- xi) vliv na biologickou rozmanitost.

b) **Nepřímé environmentální aspekty**

Nepřímé environmentální aspekty mohou být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích stran a mohou být v přiměřené míře ovlivněny organizací, která žádá o registraci v systému EMAS.

V případě neprůmyslových organizací, jako jsou místní úřady nebo finanční instituce, je nezbytné, aby byly rovněž zváženy environmentální aspekty spojené s jejich hlavní činností. Soupis omezující se na environmentální aspekty místa a zařízení organizace není dostačující.

Tyto aspekty mimo jiné zahrnují

- i) problémy související s životním cyklem výrobků (design, vývoj, balení, přeprava, použití a opakované použití/odstranění odpadu),
- ii) kapitálové investice, poskytování půjček a pojišťovací služby,
- iii) nové trhy,
- iv) výběr a složení služeb (např. doprava nebo pohostinství),
- v) správní a plánovací rozhodnutí,
- vi) složení nabídky výrobků,
- vii) vliv činnosti organizace na životní prostředí a chování dodavatelů a subdodavatelů.

Organizace musí být schopna prokázat, že byly určeny významné environmentální aspekty související s jejími postupy pro zadávání zakázek a že významné dopady na životní prostředí související s těmito aspekty jsou zohledněny v systému řízení. Organizace by měla usilovat o to, aby dodavatelé a ti, kdo jménem organizace vystupují, dodržovali v rámci činností prováděných na základě smlouvy její environmentální politiku.

V případě těchto nepřímých environmentálních aspektů musí organizace zvážit, jak může tyto aspekty ovlivnit a jaká opatření lze učinit ke snížení jejich dopadu na životní prostředí.

3. Popis kritérií pro hodnocení významu dopadu činnosti organizace na životní prostředí

Organizace stanoví kritéria pro hodnocení významu environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb za účelem určení těch aspektů, které mají významný dopad na životní prostředí.

Kritéria vyvinutá organizací musí zohlednit právní předpisy Společenství a musí být komplexní, musí umožňovat nezávislou kontrolu, musí být reprodukovatelná a přístupná veřejnosti.

Při stanovení kritérií pro hodnocení významu environmentálních aspektů organizace lze mimo jiné zohlednit

- a) informace o stavu životního prostředí k určení činností, výrobků a služeb organizace, které mohou mít dopad na životní prostředí;
- b) stávající data organizace o materiálových a energetických vstupech, vypouštění kapalných odpadů, odpadech a emisích s ohledem na rizika s tím spojená;
- c) stanoviska zainteresovaných osob;
- d) environmentální aktivity organizace, které jsou regulovány;
- e) zadávání veřejných zakázek;
- f) design, vývoj, výrobu, distribuci, servis, použití, opakované použití, recyklaci a likvidaci výrobků organizace;
- g) činnosti organizace s nejvyššími environmentálními náklady a s nejvyšším environmentálním přínosem.

Při hodnocení významu dopadů činností organizace na životní prostředí zohlední organizace nejen běžné provozní podmínky, ale také podmínky při zahájení a ukončení činnosti a podmínky mimořádných událostí, které lze rozumně předvídat. Pozornost je věnována předchozím, současným a plánovaným činnostem.

4. Prozkoumání všech stávajících technik a postupů environmentálního řízení

5. Hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí

PŘÍLOHA II

Požadavky na systém environmentálního řízení a další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS

Požadavky na systém environmentálního řízení podle systému EMAS jsou stanoveny v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2004. Tyto požadavky jsou uvedeny níže v tabulce, jejíž levý sloupec tvoří část A této přílohy.

Registrované organizace používající systém EMAS se musí dále zaměřit na řadu dalších otázek, které mají přímou souvislost s řadou prvků uvedených v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2004. Tyto dodatečné požadavky jsou uvedeny níže v tabulce, jejíž pravý sloupec tvoří část B této přílohy.

ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004	ČÁST B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS
<p>Organizace, které se účastní systému environmentálního řízení a (EMAS), provedou požadavky normy EN ISO 14001:2004 popsané v oddíle 4 evropské normy ⁽¹⁾ a v plném znění uvedené níže:</p> <p>A. Požadavky na systém environmentálního řízení</p> <p>A.1 Všeobecné požadavky</p> <p>Organizace musí vytvořit, zdokumentovat, zavést, udržovat a soustavně zlepšovat systém environmentálního řízení v souladu s požadavky této mezinárodní normy a stanovit, jak bude uvedené požadavky plnit.</p> <p>Organizace definuje a dokumentuje oblast působnosti systému environmentálního řízení.</p> <p>A.2 Environmentální politika</p> <p>Nejvyšší vedení organizace definuje environmentální politiku organizace a zajistí, aby v rámci definované oblasti působnosti jejího systému environmentálního řízení tato politika</p> <ul style="list-style-type: none"> a) byla vhodná, pokud jde o charakter, rozsah a dopady jejích činností, výrobků a služeb na životní prostředí; b) obsahovala závazek k soustavnému zlepšování životního prostředí a prevenci znečištění; c) obsahovala závazek dodržovat příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů a další požadavky, ke kterým se organizace zavázala v souvislosti se svými environmentálními aspekty; d) poskytla rámec pro stanovení a přezkum obecných a specifických environmentálních cílů; e) byla dokumentována, zavedena a udržována; f) byla sdělována všem osobám pracujícím pro organizaci nebo jejím jménem a g) byla přístupná veřejnosti. 	

⁽¹⁾ Text této normy je v příloze reprodukován se souhlasem Evropského výboru pro normalizaci (CEN). Celé znění lze zakoupit od vnitrostátních normalizačních úřadů, jejichž seznam je uveden v příloze. Reprodukování této přílohy pro komerční účely není povoleno.

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>A.3 Plánování</p> <p>A.3.1 Environmentální aspekty</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy</p> <p>a) pro určení environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb v rámci definované oblasti působnosti systému environmentálního řízení, které může kontrolovat a které může ovlivnit s ohledem na plánovaný nebo nový rozvoj nebo nové či upravené činnosti, výrobky a služby, a</p> <p>b) pro určení aspektů, které mají nebo mohou mít významný dopad nebo dopady na životní prostředí (tj. významné environmentální aspekty).</p> <p>Organizace tyto údaje dokumentuje a aktualizuje.</p> <p>Organizace zajistí, aby významné environmentální aspekty byly zohledněny při vytváření, zavádění a udržování systému environmentálního řízení.</p> <p>A.3.2 Právní a jiné požadavky</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy</p> <p>a) pro určení a zpřístupnění příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů a jiných požadavků, ke kterým se organizace zavázala v souvislosti se svými environmentálními aspekty, a</p> <p>b) které stanoví, jak jsou tyto požadavky použitelné na její environmentální aspekty.</p> <p>Organizace zajistí, aby byly tyto příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů a jiné požadavky, k nimž se organizace zavázala, zohledněny při vytváření, zavádění a udržování systému environmentálního řízení.</p>	<p>B.1 Environmentální přezkum</p> <p>Organizace provedou úvodní environmentální přezkum stanovený v příloze I s cílem určit a posoudit své environmentální aspekty a stanovit příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí</p> <p>Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí, které se použijí u obdobných organizací v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.</p> <p>B.2 Dodržování právních předpisů</p> <p>Organizace, které se hodlají zaregistrovat v systému EMAS, musí být schopny prokázat, že</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. jsou seznámeny s veškerými příslušnými požadavky vyplývajícími z právních předpisů týkajících se životního prostředí, které byly určeny v průběhu environmentálního přezkumu podle přílohy I, a znají jejich důsledky pro organizaci; 2. dbají na dodržování právních předpisů v oblasti životního prostředí včetně povolení a povolených hodnot a 3. mají k dispozici postupy, které organizaci umožňují soustavně plnit tyto požadavky.

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>A.3.3 Obecné cíle, specifické cíle a program nebo programy</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat zdokumentované obecné a specifické environmentální cíle pro každou příslušnou funkci a úroveň v rámci organizace.</p> <p>Obecné a specifické cíle musí být měřitelné, je-li to možné, a být v souladu s environmentální politikou, včetně závazků k prevenci znečišťování, dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů a jiných požadavků, ke kterým se organizace zavázala, a rovněž k soustavnému zlepšování.</p> <p>Při stanovování a přezkumu svých obecných a specifických cílů musí organizace zohlednit požadavky vyplývající z právních předpisů a jiné požadavky, ke kterým se zavázala, a své významné environmentální aspekty. Zváží rovněž své technologické možnosti, finanční, provozní a obchodní požadavky a stanoviska zainteresovaných osob.</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat program či programy pro dosažení obecných a specifických cílů. Tento program nebo programy zahrnují</p> <p>a) stanovení odpovědnosti za dosažení obecných a specifických cílů pro každou příslušnou funkci a úroveň organizace a</p> <p>b) prostředky a harmonogram jejich dosažení.</p> <p>A.4 Zavedení a fungování</p> <p>A.4.1 Zdroje, úkoly, odpovědnost a pravomoc</p> <p>Vedení zajistí dostupnost zdrojů potřebných pro vytvoření, zavedení, udržování a zlepšování systému environmentálního řízení. Zdroje zahrnují lidské zdroje a odborné schopnosti, organizační infrastrukturu, technologii a finanční prostředky.</p>	<p>B.3 Vliv činnosti organizace na životní prostředí</p> <p>1. Organizace musí být schopny prokázat, že systém řízení a postupy auditu jsou zaměřeny na skutečný vliv činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na přímé a nepřímé aspekty určené v průběhu environmentálního přezkumu podle přílohy I.</p> <p>2. Hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí z hlediska jejích obecných a specifických cílů je součástí procesu přezkumu vedením organizace. Organizace se také musí zavázat k soustavnému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí. Přitom organizace může založit svou činnost na místních, regionálních a vnitrostátních environmentálních programech.</p> <p>3. Prostředky k dosažení obecných a specifických cílů nemohou být environmentálními cíli. Pokud organizace sestává z jednoho nebo více míst, každé místo, na kterém se používá systém EMAS, musí dodržovat všechny požadavky systému EMAS, včetně soustavného zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 2.</p>

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>S cílem podporovat účinný systém environmentálního řízení je třeba definovat, zdokumentovat a sdělovat úkoly, odpovědnost a pravomoci.</p> <p>Nejvyšší vedení organizace jmenuje jednoho nebo více zvláštních zástupců vedení, kteří bez ohledu na svou další odpovědnost mají stanoveny úkoly, odpovědnost a pravomoc k</p> <p>a) zajištění toho, aby byl vytvořen, zaveden a udržován systém environmentálního řízení v souladu s požadavky této mezinárodní normy;</p> <p>b) podávání zpráv o výkonnosti systému environmentálního řízení nejvyššímu vedení organizace k přezkumu, včetně návrhů na zlepšení.</p> <p>A.4.2 Odborná způsobilost, výcvik a povědomí</p> <p>Organizace zajistí, aby každá osoba nebo osoby, které pro ni nebo jejím jménem pracují a jejichž práce může mít významný dopad na životní prostředí určený organizací, měly dostatečné vzdělání, výcvik nebo zkušenosti, a vede o tom příslušné záznamy.</p> <p>Organizace určí potřeby výcviku spojené s environmentálními aspekty a systémem environmentálního řízení. Umožní výcvik nebo přijme jiné opatření s cílem splnit tyto potřeby a vede o tom příslušné záznamy.</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy, aby u osoby nebo osob, které pro ni nebo jejím jménem pracují, bylo zajištěno povědomí o</p> <p>a) důležitosti dodržování environmentální politiky, postupů a požadavků systému environmentálního řízení;</p>	<p>B.4 Zapojení zaměstnanců</p> <p>1. Organizace by měla uznat, že aktivní zapojení zaměstnanců je hnací silou a předpokladem soustavného a úspěšného zlepšování životního prostředí, klíčovým zdrojem pro zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, a zároveň správnou metodou pro úspěšné ukotvení systému environmentálního řízení a auditu v organizaci.</p> <p>2. Termínem „účast zaměstnanců“ se rozumí jak účast, tak poskytování informací jednotlivým zaměstnancům a jejich zástupcům. Proto by na všech úrovních organizace měl existovat program účasti zaměstnanců. Organizace by měla uznat, že angažovanost, schopnost reagovat a aktivní podpora ze strany vedení jsou předpokladem úspěchu těchto procesů. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit nutnost zpětné vazby pro zaměstnance ze strany vedení.</p>

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>b) významných environmentálních aspektů a souvisejících skutečných nebo potenciálních dopadů jejich práce na životní prostředí a o environmentálních přínosech zlepšeného osobního výkonu;</p> <p>c) jejich úlohách a odpovědnostech při dosahování shody s požadavky systému environmentálního řízení a</p> <p>d) možných důsledcích odchylek od stanovených postupů.</p>	<p>3. Kromě těchto požadavků je třeba zapojit zaměstnance do procesu soustavného zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí prostřednictvím</p> <p>a) úvodního environmentálního přezkumu, analýzy současného stavu a sběru a ověřování informací;</p> <p>b) stanovení a zavádění systému environmentálního řízení a auditu, který zlepší vliv činnosti organizace na životní prostředí;</p> <p>c) výborů pro životní prostředí, které shromažďují informace a zajišťují účast environmentálního úředníka/zástupců vedení a zaměstnanců a jejich zástupců;</p> <p>d) společných pracovních skupin pro environmentální akční program a environmentální audit;</p> <p>e) vypracování environmentálního prohlášení.</p> <p>4. Za tímto účelem by měly být použity vhodné formy účasti, jako například systém zlepšovacích návrhů, skupinová projektová práce nebo environmentální výbory. Organizace vezmou na vědomí pokyny Komise týkající se osvědčených postupů v této oblasti. Pokud o to požádají, zapojí se také zástupci zaměstnanců.</p>
<p>A.4.3 Komunikace</p> <p>S ohledem na environmentální aspekty a na systém environmentálního řízení musí organizace vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro</p> <p>a) interní komunikaci mezi různými úrovněmi a funkcemi organizace;</p> <p>b) přijímání a dokumentování příslušných informací od externích zainteresovaných osob a odpovědi na ně.</p> <p>Organizace zváží, zda bude o svých významných environmentálních aspektech komunikovat externě, a své rozhodnutí zaznamená. Pokud se organizace rozhodne komunikovat, vytvoří a zavede metodu nebo metody externí komunikace.</p>	<p>B.5 Komunikace</p> <p>1. Organizace musí být schopny prokázat otevřený dialog s veřejností a jinými zainteresovanými osobami, včetně místních společenství a zákazníků, o dopadech svých činností, výrobků a služeb na životní prostředí, aby se zjistily zájmy veřejnosti a jiných zainteresovaných osob.</p>

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>A.4.4 Dokumenty</p> <p>Dokumentace systému environmentálního řízení zahrnuje</p> <ul style="list-style-type: none"> a) environmentální politiku, obecné a konkrétní cíle; b) popis oblasti působnosti systému environmentálního řízení; c) popis hlavních prvků systému environmentálního řízení a jejich vzájemného působení a rovněž odkaz na související dokumenty; d) dokumenty, včetně záznamů, které tato mezinárodní norma požaduje, a e) dokumenty, včetně záznamů, které organizace určí jako nezbytné k zajištění účinného plánování, fungování a kontroly procesů, jež se vztahují k významným environmentálním aspektům. <p>A.4.5 Řízení dokumentace</p> <p>Dokumenty požadované systémem environmentálního řízení a touto mezinárodní normou musí být řízeny. Záznamy jsou zvláštním druhem dokumentu a musí být řízeny v souladu s požadavky uvedenými v oddíle A.5.4.</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup či postupy pro</p> <ul style="list-style-type: none"> a) schválení vhodnosti dokumentů před jejich vydáním; b) nezbytný přezkum a aktualizaci a opětovné schválení dokumentů; c) zajištění toho, aby bylo možné určit změny a aktuální stav revize dokumentů; d) zajištění toho, aby v místech používání byly k dispozici příslušné verze platných dokumentů; e) zajištění toho, aby dokumenty byly čitelné a snadno identifikovatelné; f) zajištění toho, aby externí dokumenty, které organizace určí jako nezbytné k plánování a fungování systému environmentálního řízení, byly označeny a jejich distribuce řízena, a g) zabránění neúmyslnému použití neplatných dokumentů a jejich vhodného označení, pokud se z nějakého důvodu nadále uchovávají. 	<ul style="list-style-type: none"> 2. Otevřenost, transparentnost a pravidelné poskytování informací o životním prostředí jsou klíčovými faktory pro odlišení systému EMAS od ostatních systémů. Tyto faktory jsou také důležité pro vytváření důvěry mezi organizací a zainteresovanými osobami. 3. Flexibilita systému EMAS umožňuje organizacím zaměřit odpovídající informace na konkrétní příjemce a zajistit, aby veškeré informace byly dostupné každému, kdo o ně požádá.

<p style="text-align: center;">ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>A.4.6 Řízení provozu</p> <p>Organizace určí a naplánuje operace, které souvisejí s určitými významnými environmentálními aspekty, v souladu se svou environmentální politikou, obecnými a specifickými cíli, aby bylo zajištěno, že jsou prováděny za stanovených podmínek</p> <p>a) vytvořením, zavedením a udržováním dokumentovaného postupu nebo postupů pro situace, kde by jejich absence mohla vést k odchylkám od environmentální politiky a obecných a specifických environmentálních cílů, a</p> <p>b) stanovením provozních kritérií v rámci postupu nebo postupů a</p> <p>c) vytvořením, zavedením a udržováním postupů souvisejících s určenými významnými environmentálními aspekty zboží a služeb používaných organizací a sdělováním příslušných postupů a požadavků dodavatelům, včetně smluvních stran.</p> <p>A.4.7 Přípravenost na mimořádné události a reakce na ně</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro zjištění možných nehod a mimořádných událostí, jež mohou mít dopad nebo dopady na životní prostředí, a odpovídající reakci na ně.</p> <p>Organizace musí na mimořádné události a nehody zareagovat a zabránit souvisejícím nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo je zmírnit.</p> <p>Organizace pravidelně přezkoumává a případně reviduje svou připravenost na mimořádné události a postupy reakce na ně, zejména po nehodách nebo mimořádných událostech.</p> <p>Organizace rovněž pravidelně tyto postupy testuje, pokud je to možné.</p>	
<p>A.5 Kontrola</p> <p>A.5.1 Sledování a měření</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro pravidelné sledování a měření klíčových charakteristik svého provozu, které mohou mít významný dopad na životní prostředí. Postup nebo postupy zahrnují zaznamenávání údajů pro sledování výkonu, příslušných provozních kontrol a dodržování obecných a specifických environmentálních cílů.</p> <p>Organizace zajistí, aby se pro sledování a měření používalo kalibrované a ověřené zařízení, a vede a uchovává související záznamy.</p> <p>A.5.2 Hodnocení dodržování požadavků</p> <p>A.5.2.1 V souladu se svými závazky k dodržování požadavků organizace vytvoří, zavede a udržuje postup nebo postupy pravidelného hodnocení dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů.</p>	

<p style="text-align: center;">ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>Organizace vede o výsledcích pravidelných hodnocení dokumentaci.</p> <p>A.5.2.2 Organizace zhodnotí dodržování ostatních požadavků, k nimž se zavázala. Organizace může spojit toto hodnocení s hodnocením dodržování právních předpisů uvedeným v oddíle A.5.2.1, nebo zavést zvláštní postup nebo postupy.</p> <p>Organizace vede o výsledcích pravidelných hodnocení dokumentaci.</p> <p>A.5.3 Neshoda a nápravná a preventivní opatření</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro řešení skutečné nebo možné neshody nebo neshod a pro přijetí nápravného a preventivního opatření. Postup nebo postupy stanoví požadavky pro</p> <ul style="list-style-type: none"> a) určení a nápravu neshody nebo neshod a přijetí opatření ke zmírnění jejich dopadů na životní prostředí; b) šetření neshody nebo neshod, určení jejich příčiny nebo příčin a přijetí opatření, která zajistí, že nedojde k jejich opakování; c) hodnocení potřeby přijmout opatření k prevenci neshody nebo neshod a provedení příslušných opatření k zamezení jejich výskytu; d) zaznamenání výsledků jednoho nebo více přijatých nápravných a preventivních opatření a e) přezkum účinnosti přijatých nápravných a preventivních opatření. Přijatá opatření musí odpovídat rozsahu problémů a příslušným dopadům na životní prostředí. <p>Organizace zajistí, aby do dokumentace systému environmentálního řízení byly zaznamenány všechny nezbytné změny.</p> <p>A.5.4 Řízení záznamů</p> <p>Organizace musí vytvořit a udržovat nezbytné záznamy za účelem prokázání dodržování požadavků svého systému environmentálního řízení a této mezinárodní normy a dosažených výsledků.</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat postup nebo postupy pro identifikaci, uložení, ochranu, vyhledání, uchování a zničení záznamů.</p> <p>Záznamy musí být a zůstat čitelné, identifikovatelné a vysledovatelné.</p>	

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>A.5.5 Interní audit</p> <p>Organizace zajistí, aby interní audity systému environmentálního řízení byly prováděny v plánovaných intervalech, aby</p> <p>a) se zjistilo, zda systém environmentálního řízení</p> <ul style="list-style-type: none"> — splňuje plánovaná opatření pro environmentální řízení, včetně požadavků této mezinárodní normy, a — je správně zaveden a udržován a <p>b) poskytovaly vedení organizace informace o výsledcích auditů.</p> <p>Program nebo programy auditu plánuje, vytváří, zavádí a udržuje organizace s ohledem na význam svého provozu pro životní prostředí a na výsledky předchozích auditů.</p> <p>Postup nebo postupy auditu musí být vytvořeny, zavedeny a udržovány tak, aby zahrnovaly</p> <ul style="list-style-type: none"> — odpovědnost a požadavky na plánování a provádění auditů, podávání zpráv o výsledcích a uchování souvisejících záznamů, — stanovení kritérií auditu, rozsahu působnosti, četnosti a metod. <p>Výběr auditorů a způsob provádění auditů musí zajistit objektivitu a nestrannost auditu.</p> <p>A.6 Přezkum vedením organizace</p> <p>Nejvyšší vedení organizace musí ve stanovených intervalech přezkoumat systém environmentálního řízení, aby byla zajištěna jeho další vhodnost, přiměřenost a účinnost. Přezkum zahrnuje posouzení možností ke zlepšení a potřebu změn systému environmentálního řízení, včetně environmentální politiky a obecných a specifických environmentálních cílů.</p> <p>Záznamy o přezkumu vedením organizace se uchovávají.</p> <p>Údaje k přezkumu vedením organizace zahrnují</p> <p>a) výsledky interních auditů a hodnocení dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů a jiných požadavků, k nimž se organizace zavázala;</p> <p>b) komunikaci od vnějších zainteresovaných osob, včetně stížností;</p> <p>c) vliv činnosti organizace na životní prostředí;</p> <p>d) míru, do jaké byly obecné a specifické cíle splněny;</p> <p>e) stav nápravných a preventivních opatření;</p> <p>f) následná opatření z předchozích přezkumů vedením organizace;</p>	

<p style="text-align: center;">ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B Další otázky, na které se musí zaměřit organizace používající systém EMAS</p>
<p>g) měnící se okolnosti, včetně vývoje právních a jiných požadavků spojených s environmentálními aspekty organizace, a</p> <p>h) návrhy na zlepšení.</p> <p>Výstupy z přezkumu vedením organizace zahrnou veškerá rozhodnutí a opatření související s případnými změnami environmentální politiky, obecných a specifických environmentálních cílů a jiných prvků systému environmentálního řízení v souladu se závazkem k soustavnému zlepšování.</p> <p>Seznam vnitrostátních normalizačních úřadů</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut belge de normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)</p> <p>FR: AFNOR (Association française de normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution).</p>	<p>Doplňkový seznam vnitrostátních normalizačních úřadů</p> <p>Seznam vnitrostátních normalizačních úřadů v členských státech, na něž se nevztahuje EN ISO 14001:2004:</p> <p>BG: BDS (Български институт за стандартизация);</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România).</p> <p>Vnitrostátní normalizační úřady v členských státech, v nichž byl vnitrostátní normalizační úřad uvedený v EN ISO 14001:2004 nahrazen:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).</p>

PŘÍLOHA III

INTERNÍ ENVIRONMENTÁLNÍ AUDIT

A: Program auditu a četnost auditů

1. Program auditu

Program auditu má zajistit, aby byly vedení organizace poskytnuty informace potřebné k přezkumu vlivu činnosti organizace na životní prostředí a účinnosti systému environmentálního řízení a k prokázání toho, že tyto faktory má vedení pod kontrolou.

2. Cíle programu auditu

Cíle zahrnují zejména hodnocení stávajícího systému řízení a zjištění dodržování politiky a programu organizace, které zahrnuje dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí.

3. Rozsah programu auditu

Celkový rozsah jednotlivých auditů nebo případně fází cyklu auditu musí být jasně definován a musí výslovně specifikovat

- a) oblasti, kterých se to týká;
- b) činnosti, na které se vztahuje audit;
- c) environmentální kritéria, které je nutno vzít v úvahu;
- d) období, které audit pokrývá.

Environmentální audit zahrnuje posouzení dat potřebných pro hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

4. Četnost auditů

Audit nebo cyklus auditu, který zahrnuje veškeré činnosti organizace, se provádí podle potřeby v intervalech nejdéle tři, případně čtyř let, pokud se uplatní výjimka stanovená v článku 7. Četnost, se kterou se provádí audit jednotlivých činností, se liší v závislosti na

- a) charakteru, rozsahu a složitosti činností;
- b) významu souvisejících dopadů na životní prostředí;
- c) významu a naléhavosti problémů zjištěných předchozími audity;
- d) historii environmentálních problémů.

U složitějších činností se závažnějším dopadem na životní prostředí se provádí audit častěji.

Organizace musí provádět audity nejméně jednou za rok, což napomůže vedení organizace a environmentálnímu ověřovateli prokázat, že má všechny významné environmentální aspekty pod kontrolou.

Organizace provádí audity týkající se

- a) vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- b) dodržování příslušných povinností vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí touto organizací.

B: Činnosti při provádění auditu

Činnosti při provádění auditu zahrnují pohovory s pracovníky, kontrolu provozních podmínek a zařízení a přezkum záznamů, písemných postupů a ostatní příslušné dokumentace s cílem vyhodnotit vliv činnosti organizace na životní prostředí, pro kterou se provádí audit. Účelem auditu je zjistit, zda organizace splňuje příslušné normy, nařízení nebo stanovené obecné a specifické environmentální cíle a zda stávající systém environmentálního řízení z je účinný a přiměřený. Mimo jiné by měla být použita namátková kontrola dodržování těchto kritérií, aby se zjistila účinnost celého systému řízení.

Do procesu provádění auditu by měly být zahrnuty zejména tyto kroky:

- a) pochopení systémů řízení;
- b) posouzení silných a slabých míst systémů řízení;
- c) shromáždění příslušných dat;
- d) vyhodnocení zjištění auditu;
- e) příprava závěrů auditu;
- f) zpráva o zjištěních a závěrech auditu.

C: Zpráva o zjištěních a závěrech auditu

Hlavními cíli písemné zprávy o auditu je

- a) dokumentovat rozsah auditu;
 - b) poskytnout vedení organizace údaje o stavu naplňování environmentální politiky dané organizace a o environmentálním pokroku organizace;
 - c) poskytnout vedení organizace údaje o účinnosti a spolehlivosti opatření pro sledování dopadů činnosti organizace na životní prostředí;
 - d) případně ukázat potřebu nápravných opatření.
-

PŘÍLOHA IV

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O VLIVU ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

A. Úvod

Informace o životním prostředí musí být předloženy jasným a logickým způsobem v elektronické nebo tištěné podobě.

B. Environmentální prohlášení

Environmentální prohlášení musí zahrnovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené níže:

- a) jasný a jednoznačný popis organizace registrované v systému EMAS a přehled jejích činností, výrobků a služeb a její případný vztah k mateřským společnostem;
- b) environmentální politiku a stručný popis systému environmentálního řízení organizace;
- c) popis všech významných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k významným dopadům organizace na životní prostředí a vysvětlení charakteru dopadů souvisejících s těmito aspekty (příloha I bod 2);
- d) popis obecných a specifických environmentálních cílů ve vztahu k významným environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí;
- e) přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým environmentálním cílům a s ohledem na její významné dopady na životní prostředí. Zpráva musí podávat informace o klíčových indikátorech a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu C;
- f) další faktory týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí včetně vlivu činnosti organizace ve vztahu k dodržování právních ustanovení s ohledem na jejich významné dopady na životní prostředí;
- g) odkaz na příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí;
- h) jméno a akreditační číslo nebo číslo licence environmentálního ověřovatele a datum schválení.

Aktualizované environmentální prohlášení musí obsahovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené v písmenech e) až h).

C. Klíčové indikátory a další příslušné existující indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí

1. Úvod

Ve svém environmentálním prohlášení a v aktualizovaném environmentálním prohlášení organizace podá zprávu o klíčových indikátorech, pokud se týkají přímých environmentálních aspektů organizace, a dalších příslušných existujících indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno níže.

Ve zprávě budou uvedeny údaje o aktuálních vstupech/dopadech. Pokud by zveřejnění negativně ovlivnilo důvěrnost obchodních nebo průmyslových informací organizace stanovenou vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství na ochranu oprávněných hospodářských zájmů, může být organizaci povoleno indexovat tuto informaci ve své zprávě například tím, že zavede základní rok (s indexem 100), v porovnání s nímž by vývoj aktuálního vstupu/dopadu měl být uveden.

Indikátory

- a) udávají přesné hodnocení vlivu organizace na životní prostředí;
- b) jsou srozumitelné a jednoznačné;

- c) umožňují meziroční srovnání pro vyhodnocení vývoje vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- d) umožňují případné srovnání s oborovými, vnitrostátními nebo regionálními měřítky;
- e) případně umožňují srovnání s právními požadavky.

2. Klíčové indikátory

- a) Klíčové indikátory se vztahují na všechny typy organizací. Zaměřují se na vliv činnosti organizace na životní prostředí v následujících klíčových environmentálních oblastech:
 - i) energetická účinnost,
 - ii) materiálová účinnost,
 - iii) voda,
 - iv) odpady,
 - v) biologická rozmanitost a
 - vi) emise.

Pokud je organizace toho mínění, že jeden či více klíčových indikátorů není relevantní pro její významné environmentální aspekty, nemusí o těchto klíčových indikátorech podávat zprávu. Organizace musí toto své mínění odůvodnit s odkazem na environmentální přezkum, který provedla.

- b) Každý klíčový indikátor se skládá
 - i) z číselného údaje A, který uvádí celkové roční vstupy/dopady v dané oblasti,
 - ii) z číselného údaje B, který uvádí celkové roční výstupy organizace, a
 - iii) z číselného údaje R, který uvádí poměr mezi A a B.

Každá organizace podá zprávu o všech třech prvcích pro každý indikátor.

- c) Údaj o celkových ročních vstupech/dopadech v dané oblasti, tj. číselný údaj A, se uvádí následujícím způsobem:
 - i) údaj o energetické účinnosti
 - týkající se „celkové přímé spotřeby energie“ uvede celkovou roční spotřebu energie vyjádřenou v MWh nebo GJ,
 - týkající se „celkové spotřeby energie z obnovitelných zdrojů“ uvede procentní poměr roční spotřeby energie k energii (elektriny a tepla) vyrobené organizací z obnovitelných zdrojů energie,
 - ii) údaj o účinnosti materiálů
 - týkající se „ročního hmotnostního průtoku různých používaných materiálů“ (kromě nosičů energie a vody) vyjádřený v tunách,
 - iii) údaj o vodě
 - týkající se „celkové roční spotřeby vody“ vyjádřený v m³,
 - iv) údaj o odpadu
 - týkající se „celkové roční produkce odpadu“ jednotlivých druhů odpadu vyjádřený v tunách,
 - týkající se „celkové roční produkce nebezpečného odpadu“ vyjádřený v kilogramech nebo v tunách,

- v) údaj o biologické rozmanitosti
 - týkající se „využívání půdy“ vyjádřený v m² zastavěné plochy,
- vi) údaj o emisích
 - týkající se „celkových ročních emisí skleníkových plynů“ zahrnující alespoň emise CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs a SF₆ vyjádřený v tunách ekvivalentu CO₂,
 - týkající se „celkových ročních emisí do ovzduší“ zahrnující alespoň emise SO₂, NO_x a PM vyjádřený v kilogramech nebo v tunách.

Pro vyjádření celkových ročních vstupů/dopadů v dané oblasti může organizace kromě výše uvedených indikátorů využít rovněž jiné indikátory.

- d) Údaj o celkových ročních výstupech organizace, tj. číselný údaj B, je stejný pro všechny oblasti, ovšem přizpůsobuje se různým typům organizací v závislosti na jejich druhu činnosti a uvádí se takto:
 - i) u organizací činných ve výrobním odvětví (průmysl) uvádí celkovou roční hrubou přidanou hodnotu vyjádřenou v milionech eur (mil. EUR) či celkovou roční fyzickou produkci vyjádřenou v tunách nebo v případě malých organizací celkový roční obrat nebo počet zaměstnanců,
 - ii) u organizací v nevýrobních odvětvích (správa/služby) může být vztažen k velikosti organizace vyjádřené počtem zaměstnanců.

Pro vyjádření celkových ročních vstupů může organizace kromě výše uvedených indikátorů využít rovněž jiné indikátory.

3. Další relevantní indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí

Každá organizace každoročně podá zprávu o svém vlivu na životní prostředí týkající se konkrétních environmentálních aspektů určených v environmentálním prohlášení a případně zohlední odvětvové referenční dokumenty uvedené v článku 46.

D. Přístup veřejnosti k informacím

Organizace musí být schopna prokázat environmentálnímu ověřovateli, že kdokoli, kdo se zajímá o vliv činnosti organizace na životní prostředí, má snadný a svobodný přístup k informacím požadovaným výše v oddílech B a C.

Organizace zajistí, aby tyto informace byly k dispozici v úředním jazyce či úředních jazycích členského státu, v němž je registrována, a případně v úředním jazyce či úředních jazycích členských států, v nichž se nacházejí místa, na něž se vztahuje společná registrace.

E. Místní odpovědnost

Organizace registrované v systému EMAS mohou chtít sestavit jedno společné environmentální prohlášení, zahrnující různé geografické lokality.

Záměrem systému EMAS je zajistit místní odpovědnost, a proto musí organizace zajistit, aby bylo možné jasně určit významné dopady na životní prostředí každého místa a uvést je ve společném environmentálním prohlášení.

PŘÍLOHA V
LOGO EMAS

1. Toto logo se může používat v libovolném z 23 jazyků, pokud je použit následující text:

bulharština:	„Проверено управление по околна среда“
čeština:	„Ověřený systém environmentálního řízení“
dánština:	„Verificeret miljøledelse“
nizozemština:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“
angličtina:	„Verified environmental management“
estonština:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine“
finština:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta“
francouzština:	„Management environnemental vérifié“
němčina:	„Geprüftes Umweltmanagement“
řečtina:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“
maďarština:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“
italština:	„Gestione ambientale verificata“
irština:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe“
lotyština:	„Verificēta vides pārvaldība“
litevština:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba“
malština:	„Immaniggjar Ambjentali Verifikat“
poľština:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“
portugalština:	„Gestão ambiental verificada“
rumunština:	„Management de mediu verificat“
slovenština:	„Overené environmentálne manažérstvo“
slovinština:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“
španělština:	„Gestión medioambiental verificada“
švédština:	„Verifierat miljöledningssystem“

2. Logo se používá buď

- ve třech barvách (Pantone č. 355 zelená; Pantone č. 109 žlutá; Pantone č. 286 modrá),
- černé,
- bílé, nebo
- v šedém odstínu.

PŘÍLOHA VI

ÚDAJE POTŘEBNÉ K REGISTRACI

(informace poskytnuté podle potřeby)

1. ORGANIZACE

Název

Adresa

Obec

PSČ

Stát/provincie/region/samosprávná oblast

Kontaktní osoba

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Adresa internetových stránek

Kde je environmentální prohlášení nebo aktualizované environmentální prohlášení přístupné veřejnosti:

a) v tištěné podobě

b) v elektronické podobě

Registrační číslo

Datum registrace

Datum pozastavení registrace

Datum zrušení registrace

Termín vypracování příštího environmentálního prohlášení

Termín vypracování příštího aktualizovaného environmentálního prohlášení

Žádost o výjimku podle článku 7

ANO – NE

Kód NACE činnosti

Počet zaměstnanců

Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy

2. MÍSTO

Název

Adresa

PSČ

Obec

Stát/země/region/samosprávná oblast

Kontaktní osoba

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Adresa internetových stránek

Kde je environmentální prohlášení nebo aktualizované environmentální prohlášení přístupné veřejnosti:

a) v tištěné podobě

b) v elektronické podobě

Registrační číslo

Datum registrace

Datum pozastavení registrace

Datum zrušení registrace

Termín vypracování příštího environmentální prohlášení

Termín vypracování příštího aktualizovaného environmentální prohlášení

Žádost o výjimku podle článku 7

ANO – NE

Kód NACE činnosti

Počet zaměstnanců

Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy

3. ENVIRONMENTÁLNÍ OVĚŘOVATEL

Jméno environmentálního ověřovatele

Adresa

PSČ

Obec

Stát/provincie/region/samosprávná oblast

Telefonní číslo

Faxové číslo

Emailová adresa

Registrační číslo akreditace nebo licence

Rozsah působnosti akreditace nebo licence (kódy NACE)

Akreditační nebo licenční orgán

V ... dne .../.../20

Podpis zástupce organizace

PŘÍLOHA VII

PROHLÁŠENÍ O ČINNOSTECH ENVIRONMENTÁLNÍHO OVĚŘOVATELE

..... (jméno).

s registračním číslem environmentálního ověřovatele EMAS

akreditovaný nebo licencovaný pro oblast působnosti (kód NACE)

prohlašuje, že ověřil/a, zda místo(a) či celá organizace, jak je uvedeno v environmentálním prohlášení/aktualizovaném environmentálním prohlášení (*), (název organizace)

s registračním číslem (je-li k dispozici)

splňuje veškeré požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému environmentálního řízení podniků a auditu (EMAS).

Svým podpisem prohlašuji, že

- ověření a schválení bylo provedeno v úplném souladu s požadavky nařízení (ES) č. 1221/2009,
- výsledky ověřování a schválení potvrzují, že neexistují důkazy o nedodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí,
- údaje a informace uvedené v environmentálním prohlášení/aktualizovaném environmentálním prohlášení (*) organizace/místa (*) odrážejí spolehlivý, důvěryhodný a správný obraz všech činností organizace/místa (*) v rámci oblasti působnosti uvedené v environmentálním prohlášení.

Tento dokument nenahrazuje registraci v systému EMAS. Registraci v systému EMAS může vystavit pouze příslušný orgán podle nařízení (ES) č. 1221/2009. Tento dokument se nesmí používat jako samostatná informace pro komunikaci s veřejností.

V ... dne .../.../20....

Podpis

.....
(*) nehodící se škrtněte

PŘÍLOHA VIII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Článek 1
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	—
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 písm. b)	—
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 písm. d)	—
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 odst. 9
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 odst. 4
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 odst. 8
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 odst. 10
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 odst. 11
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 odst. 12
Čl. 2 písm. k)	Čl. 2 odst. 13
Čl. 2 písm. l)	Čl. 2 odst. 16
Čl. 2 písm. l) bod i)	—
Čl. 2 písm. l) bod ii)	—
Čl. 2 písm. m)	—
Čl. 2 písm. n)	Čl. 2 odst. 17
Čl. 2 písm. o)	Čl. 2 odst. 18
Čl. 2 písm. p)	—
Čl. 2 písm. q)	Čl. 2 odst. 20
Čl. 2 písm. r)	—
Čl. 2 písm. s) první pododstavec	Čl. 2 odst. 21
Čl. 2 písm. s) druhý pododstavec	—
Čl. 2 písm. t)	Čl. 2 odst. 22
Čl. 2 písm. u)	—
Čl. 3 odst. 1	—
Čl. 3 odst. 2 písm. a) první pododstavec	Čl. 4 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 3 odst. 2 písm. a) druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	Čl. 4 odst. 1 písm. c)
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 4 odst. 1 písm. d)
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	Čl. 4 odst. 5
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec; čl. 6 odst. 3
Čl. 3 odst. 3 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) první věta	Čl. 6 odst. 1 písm. b) a c)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) druhá věta	Čl. 7 odst. 1
Čl. 4 odst. 1	—
Čl. 4 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 4 odst. 3	—
Čl. 4 odst. 4	—

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 4 odst. 5 první věta	Čl. 25 odst. 10 první pododstavec druhá věta
Čl. 4 odst. 5 druhá věta	Čl. 25 odst. 10 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 6	Článek 41
Čl. 4 odst. 7	—
Čl. 4 odst. 8 první pododstavec	Čl. 30 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 3 a 5
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec první a druhá věta	Čl. 31 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec poslední věta	Čl. 31 odst. 2
Čl. 5 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 první pododstavec
Čl. 5 odst. 2	Čl. 11 odst. 3
Čl. 5 odst. 3 první věta	Čl. 12 odst. 1
Čl. 5 odst. 3 druhá věta první odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 3 druhá věta druhá odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 4	Čl. 11 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
Čl. 5 odst. 5 první věta	Čl. 16 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 druhá věta	Čl. 16 odst. 3 první věta
Čl. 5 odst. 5 třetí věta	Čl. 17 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 čtvrtá věta	Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec a čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 6 bod 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 6 bod 1 první odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 bod 1 druhá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 třetí odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. d)
Čl. 6 bod 1 čtvrtá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 2 první věta
Čl. 6 bod 2	Čl. 15 odst. 3
Čl. 6 bod 3 první odrážka	čl. 15 odst. 3 písm. a)
Čl. 6 bod 3 druhá odrážka	čl. 15 odst. 3 písm. b)
Čl. 6 bod 3 třetí odrážka	—
Čl. 6 bod 3 poslední věta	Čl. 15 odst. 8
Čl. 6 bod 4 první pododstavec	Čl. 15 odst. 2
Čl. 6 bod 4 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 4
Čl. 6 bod 5 první věta	Čl. 15 odst. 6
Čl. 6 bod 5 druhá věta	Čl. 15 odst. 8 a 9
Čl. 6 bod 6	Čl. 15 odst. 10
Čl. 7 odst. 1	Čl. 28 odst. 8
Čl. 7 odst. 2 první věta	Čl. 12 odst. 2
Čl. 7 odst. 2 druhá věta	Čl. 12 odst. 3
Čl. 7 odst. 3	Čl. 42 odst. 2 písm. a)
Čl. 8 odst. 1 první věta	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 1 druhá věta	Čl. 10 odst. 2
Čl. 8 odst. 2	—
Čl. 8 odst. 3 první pododstavec	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 9 odst. 1 návětí	v čl. 4 odst. 3,

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 9 odst. 1 písm. a)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 písm. b)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 45 odst. 5
Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 10 odst. 2 první pododstavec	Čl. 38 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec první věta	Článek 41
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	Článek 47
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	Článek 36
Čl. 11 odst. 1 první odrážka	Čl. 36 písm. a)
Čl. 11 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 36 písm. c)
Čl. 11 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 36 písm. b)
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 37 odst. 1
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	—
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 37 odst. 2
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec čtvrtá věta	Čl. 37 odst. 3
Čl. 11 odst. 2	Čl. 43 odst. 2
Čl. 11 odst. 3 první věta	Čl. 41 odst. 2
Čl. 11 odst. 3 druhá věta	Článek 47
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 35 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 12 odst. 2	Článek 41 odst. 2
Čl. 12 odst. 3	—
Článek 13	Článek 40 odst. 1
Čl. 14 odst. 1	Čl. 49 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	—
Čl. 14 odst. 3	—
Čl. 15 odst. 1	Článek 50
Čl. 15 odst. 2	Článek 48
Čl. 15 odst. 3	—
Čl. 16 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	Článek 42 odst. 2
Čl. 17 odst. 1	—
Čl. 17 odst. 2, 3 a 4	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 5	—
Článek 18	Článek 52